

Holy Bible

Aionian Edition®

Svensk Bibel
Swedish Bible Runeberg
Gospel Primer

Innehåll

- Förord
- Genesis 1-4
- John 1-21
- Revelation 19-22
- 66 Verser
- En Guide till Läsaren
- Ordlista
- Kartor
- History
- Bestämmelse
- Illustrationer, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Svensk Bibel
Swedish Bible Runeberg
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/20/2022

Source copyright: Public Domain

Project Runeberg, www.lysator.liu.se/runeberg, 1917

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Förord

Svensk at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eλēēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

H. Pisan

Och han drev ut mannen, och satte öster om Edens lustgård keruberna jämte
det ljungande svärdets lågor, för att bevaka vägen till livets träd.

Namnet härledes från ett hebreiskt ord som betyder leva.

1 Mosebok 3:24

1 Mosebok

1 I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. **2** Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. **3** Och Gud sade: »Varde ljus»; och det vart ljus. **4** Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. **5** Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen. **6** Och Gud sade: »Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten.» **7** Och Gud gjorde fästet, och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet; och det skedde så. **8** Och Gud kallade fästet himmel. Och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen. **9** Och Gud sade: »Samle sig det vatten som är under himmelen till en särskild plats, så att det torra bliver synligt.» Och det skedde så. **10** Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. **11** Och Gud sade: »Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bär frukt, vari de hava sitt frö, på jorden.» Och det skedde så; **12** jorden frambragte grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter bero frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. **13** Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen. **14** Och Gud sade: »Varde på himmelens fäste ljus som skilja dagen från natten, och vare de till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, **15** och vare de på himmelens fäste till ljus som lysa över jorden.» Och det skedde så; **16** Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen, och det mindre ljuset till att råda över natten, så ock stjärnorna. **17** Och Gud satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden, **18** och till att råda över dagen och över natten, och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. **19** Och det vart afton, och det vart morgon, den fjärde dagen. **20** Och Gud sade: »Frambringe vattnet ett vimmel av levande varelser; flyge ock fåglar över jorden under himmelens fäste.» **21** Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, så ock alla bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. **22** Och Gud välsignade dem och sade: »Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen vattnet i haven; föröke sig ock fåglarna på jorden.» **23** Och det vart afton, och det vart morgon, den femte dagen. **24** Och Gud sade: »Frambringe jorden levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter.» Och det skedde så; **25** Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. **26** Och Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika; och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden.» **27** Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. **28** Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: »Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och läggen den under eder; och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.» **29** Och Gud sade: »Se, jag giver eder alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfrukt; detta skolen I hava till föda. **30** Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa giver jag alla gröna örter till föda.» Och det skedde så. **31** Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den sjätte dagen.

2 Så blevo nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. **2** Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort; och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. **3** Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därfor att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade. **4** Detta är berättelsen om den ordning i vilken allt blev till på himmelen och jorden, när de skapades, då när HERREN Gud gjorde jord och himmel. **5** Då bar jorden ännu ingen buske på marken, och ingen ört hade ännu skjutit upp på marken, ty HERREN Gud hade icke låtit regna på jorden, och ingen människa fanns, som kunde bruksa jorden; **6** men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken. **7** Och HERREN Gud danade människan av stoft från jorden och inblåste livsande

i hennes näsa, och så blev människan en levande äta av något träd i lustgården?» 2 Kvinnan svarade varelse. 3 Och HERREN Gud planterade en lustgård ormen: »Vi få äta av frukten på de andra träden i i Eden österut och satte där i människan som han lustgården, 3 men om frukten på det träd som står hade danat. 9 HERREN Gud lät nämligen alla slags mitt i lustgården har Gud sagt: 'I skolen icke äta träd som voro ljuvliga att se på och goda att äta av därav, ej heller komma därvid, på det att I icke mån växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, dö.'» 4 Då sade ormen till kvinnan: »Ingulunda skolen så ock kunskapens träd på gott och ont. 10 Och från I dö; 5 men Gud vet, att när I äten därav, skola edra Eden gick en flod ut, som vattnade lustgården; sedan ögon öppnas, så att I bliven såsom Gud och förstån delade den sig i fyra grenar. 11 Den första heter Pison; vad gott och ont är.» 6 Och kvinnan såg att trädet var det är den som flyter omkring hela landet Havila, där gott att äta av, och att det var en lust för ögonen, och guld finnes, 12 och det landets guld är gott; där finnes att det var ett ljuvligt träd, eftersom man därav fick ock bdelliumharts och onyxsten. 13 Den andra floden förstånd, och hon tog av dess frukt och åt; och hon heter Gihon; det är den som flyter omkring hela landet gave jämvälv sin man, som var med henne, och han Kus. 14 Den tredje floden heter Hiddekel; det är den åt. 7 Då öppnades bådas ögon, och de blevo varse som har sitt lopp öster om Assyrien. Den fjärde floden att de voro nakna; och de fäste ihop fikonlöv och är Frat. 15 Så tog nu HERREN Gud mannen och bundo omkring sig. 8 Och de hörde HERREN Gud satte honom i Edens lustgård, till att bruka och bevara vandra i lustgården, när dagen begynte svalkas; då den. 16 Och HERREN Gud bjöd mannen och sade: gömde sig mannen med sin hustru för HERREN Guds »Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, 17 ansikte bland träden i lustgården. 9 Men HERREN men av kunskapens träd på gott och ont skall du icke Gud kallade på mannen och sade till honom: »Var är äta, ty när du äter därav, skall du döden dö.» 18 Och du?» 10 Han svarade: »Jag hörde dig i lustgården; HERREN Gud sade: »Det är icke gott att mannen är då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken; därfor allena. Jag vill göra åt honom en hjälp, en sådan som gömde jag mig.» 11 Då sade han: »Vem har låtit dig honom höves.» 19 Och HERREN Gud danade av jord förstå att du är naken? Har du icke ätit av det träd alla markens djur och alla himmels fåglar, och förde som jag förbjöd dig att äta av?» 12 Mannen svarade: dem fram till mannen för att se huru denne skulle »Kvinnan som du har givit mig till att vara med mig, kalla dem; ty såsom mannen kallade var levande hon gav mig av trädet, så att jag åt.» 13 Då sade varelse, så skulle den heta. 20 Och mannen gav HERREN Gud till kvinnan: »Vad är det du har gjort!» namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen Kvinnan svarade: »Ormen bedrog mig, så att jag åt.» och åt alla markens djur. Men för Adam fann han icke 14 Då sade HERREN Gud till ormen: »Eftersom du någon hjälp, sådan som honom hövdes. 21 Då lät har gjort detta, vare du förbannad bland alla djur, HERREN Gud en tung sömn falla på mannen, och boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, när han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och stoft skall du äta i alla dina livsdagar. 15 Och och fyllde dess plats med kött. 22 Och HERREN Gud jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, byggde en kvinna av revbenet som han hade tagit och mellan din säd och hennes säd. Denna skall av mannen, och förde henne fram till mannen. 23 söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i Då sade mannen: »Ja, denna är nu ben av mina hälen.» 16 Och till kvinnan sade han: »Jag skall låta ben och kött av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty dig utstå mycken vedermöda, när du bliver havande; av man är hon tagen.» 24 Fördenskull skall en man med smärtar skall du föda dina barn. Men till din man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin skall din åtrå vara, och han skall råda över dig.» 17 hustru, och de skola varda ett kött. 25 Och mannen Och till Adam sade han: »Eftersom du lyssnade till och hans hustru voro båda nakna och blygdes icke din hustrus ord och åt av det träd om vilket jag hade för varandra. Hebr adám Hebr. adamá

3 Men ormen var listigare än alla andra markens djur som HERREN Gud hade gjort; och han sade till kvinnan: »Skulle då Gud hava sagt: 'I skolen icke

bjudit dig och sagt: 'Du skall icke äta därav', därfor vare marken förbannad för din skull. Med vedermöda skall du nära dig av den i alla dina livsdagar; 18 törne och tistel skall den bära åt dig, men markens örter

skola vara din föda. **19** I ditt anletes svett skall du ifrån åkerjorden, och jag måste gömma mig undan äta ditt bröd, till dess du vänder åter till jorden; ty av för ditt ansikte. Ostadig och flyktig skall jag bliva på den är du tagen. Ty du är stoft, och till stoft skall du jorden, och så shall ske att vemhelst som möter mig, åter varda.» **20** Och mannen gav sin hustru namnet han dräper mig.» **15** Men HERREN sade till honom: Eva, ty hon blev en moder åt allt levande. **21** Och »Nej, ty Kain skall bliva hämnad sjufalt, vemhelst som HERREN Gud gjorde åt Adam och hans hustru kläder dräper honom.» Och HERREN satte ett tecken till av skinn och satte på dem. **22** Och HERREN Gud skydd för Kain, så att ingen som mötte honom skulle sade: »Se, mannen har blivit såsom en av oss, så slå honom ihjäl. **16** Så gick Kain bort ifrån HERRENS att han förstår vad gott och ont är. Må han nu icke ansikte och bosatte sig i landet Nod, öster om Eden. räcka ut sin hand och taga jämväl av livets träd och **17** Och Kain kände sin hustru, och hon blev havande äta, och så leva evinnerligen.» **23** Och HERREN och födde Hanok. Och han byggde en stad och Gud förvisade honom ur Edens lustgård, för att han kallade den staden Hanok, efter sin sons namn. **18** skulle bruka jorden, varav han var tagen. **24** Och han Och åt Hanok föddes Irad, och Irad födde Mehujael, drev ut mannen, och satte öster om Edens lustgård och Mehujael födde Metusael, och Metusael föddé keruberna jämte det ljungande svärdets lågor, för att Lemek. **19** Men Lemek tog sig två hustrur; den ena bevaka vägen till livets träd. Namnet härledes från ett hebreiskt ord som betyder leva.

4 Och mannen kände sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain; då sade hon: »Jag har fött en man genom HERRENS hjälp.» **2** Och hon födde åter en son, Abel, den förres broder. Och Abel blev en fårherde, men Kain blev en åkerman. **3** Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt HERREN. **4** Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord, av djurens fett. Och HERREN såg till Abel och hans offergåva; **5** men till Kain och hans offergåva såg han icke. Då blev Kain mycket vred, och hans blick blev mörk. **6** Och HERREN sade till Kain: »Varför är du vred, och varför är din blick så mörk? **7** Är det icke så: om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp; men om du icke har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren; till dig står hennes åtrå, men du bör råda över henne.» **8** Och Kain talade med sin broder Abel; och när de voro ute på marken, överföll Kain sin broder Abel och dräpte honom. **9** Då sade HERREN till Kain: »Var är din broder Abel?» Han svarade: »Jag vet icke; skall jag taga vara på min broder?» **10** Då sade han: »Vad har du gjort! Hör, din broders blod ropar till mig från jorden. **11** Så vare du nu förbannad och förvisad ifrån åkerjorden, som har öppnat sin mun för att mottaga din broders blod av din hand. **12** När du brukar jorden, skall den icke mer giva dig sin gröda. Ostadig och flyktig skall du bliva på jorden.» **13** Då sade Kain till HERREN: »Min missgärning är större än att jag kan bära den. **14** Se, du driver mig nu bort han blev stamfader för dem som bo i tält och idka boskapsskötsel. **21** Och hans broder hette Jubal; han blev stamfader för alla dem som hantera harpa och pipa. **22** Men Silla födde dock en son, Tubal-Kain; han var smed och gjorde alla slags redskap av koppar och järn. Och Tubal-Kains syster var Naama. **23** Och Lemek sade till sina hustrur: »Ada och Silla, hören mina ord; I Lemeks hustrur, lyssnen till mitt tal: Se, en man dräper jag för var tår jag får, och en yngling för var blånad jag får. **24** Ja, sjufalt hämnad blir Kain, men Lemek sju- och sjutiofalt.» **25** Och Adam kände åter sin hustru, och hon födde en son och gav honom namnet Set, i det hon sade: »Gud har beskärt mig en annan livsfrukt, till ersättning för Abel, eftersom Kain dräpte honom.» **26** Men åt Set föddes dock en son, och han gav honom namnet Enos. Vid denna tid begynte man åkalla HERRENS namn. Egentligen »fått», hebr. kaniti. Det hebreiska uttrycket liknar namnet Set.

*Men Jesus sade. »Fader, förlåt dem; ty de veta icke vad de gör.
Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem.*

Lukas 23:34

Johannes

1 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. **2** Detta var i begynnelsen hos Gud. **3** Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till, som är till. **4** I det var liv, och livet var människornas ljus. **5** Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har icke fått makt därmed. **6** En man uppträdde, sänd av Gud; hans namn var Johannes. **7** Han kom såsom ett vittne, för att vittna om ljuset, på det att alla skulle komma till tro genom honom. **8** Icke var han ljuset, men han skulle vittna om ljuset. **9** Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor, skulle nu komma i världen. **10** I världen var han, och genom honom hade världen blivit till, men världen ville icke veta av honom. **11** Han kom till sitt eget, och hans egna togo icke emot honom. **12** Men åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bliva Guds barn, åt dem som tro på hans namn; **13** och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttslig vilja, ej heller av någon mans vilja, utan av Gud. **14** Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning. **15** Johannes vittnar om honom, han ropar och säger: »Det var om denne jag sade: 'Den som kommer efter mig, han är före mig; ty han var förr än jag.'» **16** Av hans fullhet hava vi ju alla fått, ja, nåd utöver nåd; **17** ty genom Moses blev lagen given, men nåden och sanningen hava kommit genom Jesus Kristus. **18** Ingen har någonsin sett Gud; den enfödde Sonen, som är i Faderns sköte, han har kungjort vad Gud är. **19** Och detta är vad Johannes vittnade, när judarna hade sänt till honom präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom vem han var. **20** Han svarade öppet och förnekade icke; han sade öppet: »Jag är icke Messias.» **21** Åter frågade de honom: »Vad är du då? Är du Elias?» Han svarade: »Det är jag icke.» -- »Är du Profeten?» Han svarade: »Nej.» **22** Då sade de till honom: »Vem är du då? Säg oss det, så att vi kunna giva dem svar, som hava sänt oss. Vad säger du om dig själv?» **23** Han svarade: »Jag är rösten av en som ropar i öknen: 'Jämnen vägen för Herren', såsom profeten Esaias sade.» **24** Och männen voro utsända ifrån fariséerna. **25** Och de frågade honom och sade till honom: »Varför döper du då, om du icke är Messias, ej heller Elias, ej heller Profeten?» **26** Johannes svarade dem och sade: »Jag döper i vatten; men mitt ibland eder står en som I icke känner: **27** han som kommer efter mig, vilkens skorem jag icke är värdig att upplösa.» **28** Detta skedde i Betania, på andra sidan Jordan, där Johannes döpte. **29** Dagen därefter såg han Jesus nalkas; då sade han: »Se, Guds Lamm, som borttager världens synd! **30** Om denne var det som jag sade: 'Efter mig kommer en man som är före mig; ty han var förr än jag.' **31** Och jag kände honom icke; men för att han skall bliva uppenbar för Israel, därför är jag kommen och döper i vatten.» **32** Och Johannes vittnade och sade: »Jag såg Anden såsom en duva sänka sig ned från himmelen; och han förblev över honom. **33** Och jag kände honom icke; men den som sände mig till att döpa i vatten, han sade till mig: 'Den över vilken du får se Anden sänka sig ned och förbliva, han är den som döper i helig ande.' **34** Och jag har sett det, och jag har vittnat att denne är Guds Son.» **35** Dagen därefter stod Johannes åter där med två av sina lärjungar. **36** När då Jesus kom gående, såg Johannes på honom och sade: »Se, Guds Lamm!» **37** Och de två lärjungarna hörde hans ord och följde Jesus. **38** Då vände sig Jesus om, och när han såg att de följde honom, frågade han dem: »Vad viljen I?» De svarade honom: »Rabbi» (det betyder mästare) »var bor du?» **39** Han sade till dem: »Kommen och sen.» Då gingo de med honom och sågo var han bodde; och de stannade den dagen hos honom. -- Detta skedde vid den tionde timmen. **40** En av de två som hade hört var Johannes sade, och som hade följt Jesus, var Andreas, Simon Petrus' broder. **41** Denne träffade först sin broder Simon och sade till honom: »Vi hava funnit Messias» (det betyder detsamma som Kristus). **42** Och han förde honom till Jesus. Då såg Jesus på honom och sade: »Du är Simon, Johannes' son; du skall heta Cefas» (det betyder detsamma som Petrus). **43** Dagen därefter ville Jesus gå därifrån till Galileen, och han träffade då Filippus. Och Jesus sade till honom: »Följ mig.» **44** Och Filippus var från Betsaida, Andreas' och Petrus' stad. **45** Filippus träffade Natanael och sade till honom: »Den som Moses har skrivit om i lagen och som profeterna hava skrivit om, honom hava vi funnit, Jesus, Josefs son,

från Nasaret.» **46** Natanael sade till honom: »Kan och sina bröder och sina lärjungar; och där stannade något gott komma från Nasaret?» Filippus svarade de några få dagar. **13** Judarnas påsk var nu nära, honom: »Kom och se.» **47** När nu Jesus såg Natanael och Jesus begav sig då upp till Jerusalem. **14** Och nalkas, sade han om honom: »Se, denne är en rätt när han fick i helgedomen se huru där sutto män israelit, i vilken icke finnes något svek.» **48** Natanael som sålde fäkreatur och får och duvor, och huru frågade honom: »Huru kan du känna mig?» Jesus växlare sutto där. **15** Då gjorde han sig ett gissel av svarade och sade till honom: »Förrän Filippus kallade tåg och drev dem alla ut ur helgedomen, med får dig, såg jag dig, där du var under fikonträdet.» **49** och fäkreatur, och slog ut växlarnas penningar och Natanael svarade honom: »Rabbi, du är Guds Son, stötte omkull deras bord. **16** Och till duvomånglarna du är Israels konung.» **50** Jesus svarade och sade sade han: »Tagen bort detta härifrån; gören icke min till honom: »Eftersom jag sade dig att jag såg dig Faders hus till ett marknadshus.» **17** Hans lärjungar under fikonträdet, tror du? Större ting än vad detta kommo då ihåg att det var skrivet: »Nitälskan för är skall du få se.» **51** Därefter sade han till honom: ditt hus skall förtära mig.» **18** Då togo judarna till »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: I skolen orda och sade till honom: »Vad för tecken låter du få se himmelen öppen och Guds änglar fara upp oss se, eftersom du gör på detta sätt?» **19** Jesus och fara ned över Människosonen.» Eller: Ingen har svarade och sade till dem: »Bryten ned detta tempel, någonsin sett Gud; en enfödd Gud, han som är i så skall jag inom tre dagar låta det uppstå igen.» **20** Faderns sköte, osv. vilken har varit före mig. Båda **21** sade judarna: »I fyrtiosex år har man byggt på orden betyda den smorde; det förra är arameiska, det detta tempel, och du skulle låta det uppstå igen inom senare grekiska. Det arameiska ordet kefa betyder tre dagar?» **21** Men det var om sin kropps tempel klippa -- Jfr Matt 16,18.

2 På tredje dagen var ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu moder var där. **2** Också Jesus och hans lärjungar blevo bjudna till bröllopet. **3** Och vinet begynnte taga slut. Då sade Jesu moder till honom: »De hava intet vin.» **4** Jesus svarade henne: »Låt mig vara, moder; min stund är ännu icke kommen.» **5** Hans moder sade då till tjänarna: »Vadhelst han säger till eder, det skolen I göra.» **6** Nu stodo där sex stenkrukor, sådana som judarna hade för sina reningar; de rymde två eller tre bat-mått var. **7** Jesus sade till dem: »Fyllen krukorna med vatten.» Och de fyllde dem ända till brädden. **8** Sedan sade han till dem: »Ösen nu upp och bären till övertjänaren.» Och de gjorde så. **9** Och övertjänaren smakade på vattnet, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om icke som nu hade blivit vin; och han visste icke varifrån det hade kommit, vilket däremot tjänarna visste, de brudgummen. **10** och sade till honom: »Man brukar eljest alltid sätta fram det goda vinet, och sedan, när gästerna hava fått för mycket, det som är sämre. Du har gömt det goda vinet ända tills nu.» **11** Detta var svarade: »Sannerligen, sannerligen säger jag dig: det första tecknet som Jesus gjorde. Han gjorde det i

ihåg att det var skrivet: »Bryten ned detta tempel, och du skulle låta det uppstå igen inom tre dagar?» **21** Men det var om sin kropps tempel han talade. **22** Sedan, när han hade uppstått från de döda, kommo hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta; och de trodde då skriften och det ord som Jesus hade sagt. **23** Medan han nu var i Jerusalem, under påskens, vid högtiden, kommo många till tro på hans namn, när de sågde de tecken som han gjorde. **24** Men själv betrodde sig Jesus icke åt dem, eftersom han kände alla **25** och icke behövde någon annans vitnesbörd om människorna; ty av sig själv visste han vad i människan var.

3 Men bland fariséerna var en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar. **2** Denne kom till Jesus om natten och sade till honom: »Rabbi, vi vita att det är från Gud du har kommit såsom lärare; ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om icke Gud är med honom.» **3** Jesus svarade och sade till honom: »Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om som hade öst upp vattnet. Då kallade övertjänaren på en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke brudgummen. **10** och sade till honom: »Man brukar få se Guds rike.» **4** Nikodemus sade till honom: »Huru eljest alltid sätta fram det goda vinet, och sedan, när kan en människa födas, när hon är gammal? Icke kan hon väl åter gå in i sin moders liv och födas?» **5** Jesus har gömt det goda vinet ända tills nu.» **11** Detta var svarade: »Sannerligen, sannerligen säger jag dig: det första tecknet som Jesus gjorde. Han gjorde det i Om en människa icke bliver född av vatten och ande, Kana i Galileen och uppenbarade så sin härlighet; så kan hon icke komma in i Guds rike. **6** Det som är och hans lärjungar trodde på honom. **12** Därefter fött av kött, det är kött; och det som är fött av Anden, begav han sig ned till Kapernaum med sin moder det är ande. **7** Förundra dig icke över att jag sade dig

att I måsten födas på nytt. **8** Vinden blåser vart den
vill, och du hör dess sus, men du vet icke varifrån
den kommer, eller vart den far; så är det med var och
en som är född av Anden.» **9** Nikodemus svarade
och sade till honom: »Huru kan detta ske?» **10** Jesus
svarade och sade till honom: »Är du Israels lärlare
och förstår icke detta? **11** Sannerligen, sannerligen
säger jag dig: Vad vi veta, det tala vi, och vad vi hava
sett, det vittna vi om, men vårt vittnesbörd tagen i
jorden, han är av jorden, och av jorden talar han. Ja,
icke emot. **12** Tron i icke, när jag talar till eder om
jordiska ting, huru skolen I då kunna tro, när jag talar
om himmelska ting? **13** Och likväld har ingen
stigit upp till himmelen, utom den som steg ned från
himmelen, Människosonen, som var i himmelen. **14**
Och såsom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste
Människosonen bliva upphöjd, **15** så att var och en
som tror skall i honom hava evigt liv. (aiōnios g166) **16**
Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde
Son, på det att var och en som tror på honom skall
icke förgås, utan hava evigt liv. (aiōnios g166) **17** Ty icke
sände Gud sin Son i världen för att döma världen,
utan för att världen skulle bliva frälst genom honom.
18 Den som tror på honom, han bliver icke dömd,
men den som icke tror, han är redan dömd, eftersom
han icke tror på Guds enfödde Sons namn. **19** Och
detta är domen, att när ljuset hade kommit i världen,
människorna dock älskade mörkret mer än ljuset,
eftersom deras gärningar voro onda, **20** Ty var och
en som gör vad ont är, han hatar ljuset och kommer
icke till ljuset, på det att hans gärningar icke skola
bliva blottade. **21** Men den som gör sanningen, han
kommer till ljuset, för att det skall bliva uppenbart
att hans gärningar äro gjorda i Gud.» **22** Därefter
begav sig Jesus med sina lärjungar till den judiska
landsbygden, och där vistades han med dem och
döpte. **23** Men också Johannes döpte, i Enon, nära
Salim, ty där fanns mycket vatten; och folket kom
dit och lät döpa sig. **24** Johannes hade nämligen
ännu icke blivit kastad i fängelse. **25** Då uppstod
mellan Johannes' lärjungar och en jude en tvist om
reningen. **26** Och de kommo till Johannes och sade
till honom: »Rabbi, se, den som var hos dig på andra
sidan Jordan, den som du har vittnat om, han döper,
och alla komma till honom.» **27** Johannes svarade
och sade: »En människa kan intet taga, om det icke
bliver henne givet från himmelen.» **28** I kunden själva
giva mig det vittnesbördet att jag sade: 'Icke är jag
Messias; jag är allenast sänd framför honom.' **29**
Brudgum är den som har bruden; men brudgummens
vän, som står där och hör honom, han gläder sig
storligen åt brudgummens röst. Den glädjen är mig
nu given i fullt mått. **30** Det är såsom sig bör att
han växer till, och att jag förminskas. -- **31** Den som
kommer ovanifrån, han är över alla; den som är från
himmelen, han kommer från himmelen, han är över alla,
och vad han har sett och hört, det vittnar han om; och
därmed att Gud är sannfärdig. **34** Ty den som Gud
har sänt, han talar Guds ord; Gud giver nämligen icke
Anden efter mått. **35** Fadern älskar Sonen, och allt
har han givit i hans hand. **36** Den som tror på Sonen,
han har evigt liv; men den som icke hörsamar
Sonen, han skall icke få se livet, utan Guds vrede
förbliver över honom.» Grundtextens uttryck har den
dubbla betydelsen på nytt och ovanifrån; jfr v. 31.
Grundtexten har här samma uttryck för vind som för
ande. (aiōnios g166)

4 Men Herren fick nu veta att fariséerna hade hört
hurusom Jesus vann flera lärjungar och döpte
flera än Johannes; **2** dock var det icke Jesus själv
som döpte, utan hans lärjungar. **3** Då lämnade han
Judeen och begav sig åter till Galileen. **4** Därvid
måste han taga vägen genom Samarien. **5** Så kom
han till en stad i Samarien som hette Sykar, nära det
jordstycke som Jakob gav åt sin son Josef. **6** Och
där var Jakobs brunn. Eftersom nu Jesus var trött av
vandringen, satte han sig strax ned vid brunnen. Det
var vid den sjätte timmen. **7** Då kom en samaritisk
kvinnan för att hämta vatten. Jesus sade till henne:
»Giv mig att dricka.» **8** Hans lärjungar hade nämligen
gått in i staden för att köpa mat. **9** Då sade den
samaritiska kvinnan till honom: »Huru kan du, som
är jude, bedja mig, som är en samaritisk kvinna,
om något att dricka?» Judarna hava nämligen ingen
umgängelse med samariterna. **10** Jesus svarade och
sade till henne: »Förstode du Guds gåva, och vem
den är som säger till dig: 'Giv mig att dricka', så skulle
i stället du havabett honom, och han skulle då hava
givit dig levande vatten.» **11** Kvinnan sade till honom:
»Herre, du har ju intet att hämta upp vatten med, och

brunnen är djup. Varifrån får du då det friska vattnet?» sade till dem: »Min mat är att göra dens vilja, som
12 Icke är du väl förmer än vår fader Jakob, som gav har sänt mig, och att fullborda hans verk.» 35 I sågen
oss brunnen och själv med sina barn och sin boskap ju att det ännu är fyra månader innan skördetiden
drack ur den?» 13 Jesus svarade och sade till henne: kommer. Men se, jag säger eder: Lyften upp edra
»Var och en som dricker av detta vatten, han bliver ögon, och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd.
törstig igen; 14 men den som dricker av det vatten som jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta,
utan det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa vars vatten springer upp med evigt liv.» (aiōn g166) 36 Redan nu får den som skördar uppberä sin lön
och samla in frukt till evigt liv; så kunna den som sår och den som skördar tillsammans glädja sig. (aiōnios
g165, aiōnios g166) 15 Kvinnan sade till honom: »Herre, sår och en annan den som skördar. 38 Jag har sänt
giv mig det vattnet, så att jag icke mer behöver törsta eder att skördar, där I icke haven arbetat. Andra hava
och komma hit för att hämta vatten.» 16 Han sade arbetat, och I haven fått gå in i deras arbete.» 39
till henne: »Gå och hämta din man, och kom sedan Och många samariter från den staden kommo till tro
tillbaka.» 17 Kvinnan svarade och sade: »Jag har på honom för kvinnans ords skull, då hon vittnade
ingen man.» Jesus sade till henne: »Du har rätt i vad att han hade sagt henne allt vad hon hade gjort. 40
du säger, att du icke har någon man.» 18 Ty fem När sedan samariterna kommo till honom, både de
män har du haft, och den du nu har är icke din man; honom att stanna kvar hos dem. Så stannade han
däri sade du sant. 19 Då sade kvinnan till honom: där i två dagar. 41 Och långt flera kommo då till tro
»Herre, jag ser att du är en profet. 20 Våra fäder hava för hans egna ords skull. 42 Och de sade till kvinnan:
tillbett på detta berg, men I sågen att i Jerusalem den »Nu är det icke mer för dina ords skull som vi tro, ty
plats finnes, där man bör tillbedja.» 21 Jesus sade vi hava nu själva hört honom, och vi veta nu att han i
till henne: »Tro mig, kvinna: den tid kommer, då det sanning är världens Frälsare.» 43 Men efter de två
varken är på detta berg eller i Jerusalem som I skolen dagarna gick han därifrån till Galileen. 44 Ty Jesus
tillbedja Fadern. 22 I tillbedjen vad I icke känner, vittnade själv att en profet icke är aktad i sitt eget
vi tillbedja vad vi känna -- ty frälsningen kommer fädernesland. 45 När han nu kom till Galileen, togo
från judarna -- 23 men den tid skall komma, ja, den galiléerna väntigt emot honom, eftersom de hade
är redan inne, då sanna tillbedjare skola tillbedja sett allt vad han hade gjort i Jerusalem vid högtiden.
Fadern i ande och sanning; ty sådana tillbedjare vill Också de hade nämligen varit där vid högtiden. 46
Fadern hava. 24 Gud är ande, och de som tillbedja Så kom han åter till Kana i Galileen, där han hade
måste tillbedja i ande och sanning.» 25 Kvinnan sade gjort vattnet till vin. I Kapernaum fanns då en man i
till honom: »Jag vet att Messias skall komma, han konungens tjänst, vilkens son låg sjuk. 47 När han nu
som ock kallas Kristus; när han kommer, skall han hörde att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen,
förfunkna oss allt.» 26 Jesus svarade henne: »Jag, begav han sig åstad till honom och bad att han skulle
som talar med dig, är den du nu nämnde.» 27 I komma ned och bota hans son; ty denne låg för
detsamma kommo hans lärjungar; och de förundrade döden. 48 Då sade Jesus till honom: »Om I icke
sig över att han talade med en kvinna. Dock frågade sen tecken och under, så tron I icke.» 49 Mannen
ingen vad han ville henne, eller varför han talade sade till honom: »Herre, kom ned, förrän mitt barn
med henne. 28 Men kvinnan lät sin kruka stå och dör.» 50 Jesus svarade honom: »Gå, din son får
gick in i staden och sade till folket: 29 »Kommen och leva.» Då trodde mannen det ord som Jesus sade
sen en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. till honom, och gick. 51 Och medan han ännu var
Månne icke han är Messias?» 30 Då gingo de ut ur på vägen hem, mötte honom hans tjänare och sade:
staden och kommo till honom. 31 Under tiden bådo »Din son kommer att leva.» 52 Då frågade han dem
lärjungarna honom och sade: »Rabbi, tag och ät.» 32 vid vilken timme det hade blivit bättre med honom.
Men han svarade dem: »Jag har mat att äta som I De svarade honom: »I går vid den sjunde timmen
icke veten om.» 33 Då sade lärjungarna till varandra: lämnade febern honom.» 53 Då märkte fadern att
»Kan väl någon hava burit mat till honom?» 34 Jesus det hade skett just den timme då Jesus sade till

honom: »Din son får leva.» Och han kom till tro, så sannerligen säger jag eder: Sonen kan icke göra ock hela hans hus. 54 Detta var nu åter ett tecken, något av sig själv, utan han gör allenast vad han ser det andra i ordningen som Jesus gjorde, sedan han hade kommit från Judeen till Galileen. Grundtextens Sonen. 20 Ty Fadern älskar Sonen och låter honom uttryck, som bokstavligen betyder levande vatten, har se allt vad han själv gör; och större gärningar, än vanliga betydelsen friskt, rinnande vatten; kvinnan fattar uttrycket i den senare betydelsen. Eller: Jag har dess äro, skall han låta honom se, så att I skolen sänt eder att skördta, där I icke haven arbetat. Andra förundra eder. 21 Ty såsom Fadern uppväcker döda hava arbetat, och deras arbete har kommit eder till vilka han vill. 22 Icke heller dömer Fadern någon, goda.

5 Därefter inföll en av judarnas högtider, och Jesus

for upp till Jerusalem. 2 Vid Fårförporten i Jerusalem ligger en damm, på hebreiska kallad Betesda, och invid den finnas fem pelargångar. 3 I dessa lågo många sjuka, blinda, halta, förtvinade. 5 Där fanns nu en man som hade varit sjuk i trettioåtta år. 6 Då Jesus fick se denne, där han låg, och fick veta att han redan lång tid hade varit sjuk, sade han till honom: »Vill du bliva frisk?» 7 Den sjuke svarade honom: »Herre, jag har ingen som hjälper mig ned i dammen, när vattnet har kommit i rörelse; och så stiger en annan ditned före mig, medan jag ännu är på väg.» 8 Jesus sade till honom: »Stå upp, tag din säng och gå.» 9 Och strax blev mannen frisk och tog sin säng och gick. Men det var sabbat den dagen. 10 Därför sade judarna till mannen som hade blivit botad: »Det är sabbat; det är icke lovligt för dig att bära sängen.» 11 Men han svarade dem: »Den som gjorde mig frisk, han sade till mig: 'Tag din säng och gå.'» 12 Då frågade de honom: »Vem var den mannen som sade till dig att du skulle taga sin säng och gå?» 13 Men mannen som hade blivit botad visste icke vem det var; ty Jesus hade dragit sig undan, eftersom mycket folk var där på platsen. -- 14 Sedan träffade Jesus honom i helgedomen och sade till honom: »Se, du har blivit frisk; synda icke härefter, på det att icke något värre må vederfasas dig.» 15 Mannen gick då bort och omtalade för judarna, att det var Jesus som hade gjort honom frisk. 16 Därför förföljde nu judarna Jesus, eftersom han gjorde sådant på sabbaten. 17 Men han svarade dem: »Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag.» 18 Och därför stodo judarna ännu mer efter att döda honom, eftersom han icke allenast ville göra sabbaten om intet, utan ock kallade Gud sin Fader och gjorde sig själv lik Gud. 19 Då talade Jesus åter och sade till dem: »Sannerligen,

Fadern göra; ty vad han gör, det gör likaledes ock Sonen. 20 Ty Fadern älskar Sonen och låter honom uttryck, som bokstavligen betyder levande vatten, har se allt vad han själv gör; och större gärningar, än vanliga betydelsen friskt, rinnande vatten; kvinnan fattar uttrycket i den senare betydelsen. Eller: Jag har dess äro, skall han låta honom se, så att I skolen sänt eder att skördta, där I icke haven arbetat. Andra och gör dem levande, så gör ock Sonen levande vilka han vill. 22 Icke heller dömer Fadern någon, utan all dom har han överlättat åt Sonen, 23 för att alla skola ära Sonen såsom de ära Faderns. Den som icke ärar Sonen, han ärar icke heller Fadern, som har sänt honom. 24 Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet. (aiōnios g166) 25 Sannerligen säger jag eder: Den stund kommer, ja, den är redan inne, så de döda skola höra Guds Sons röst, och de som höra den skola bliva levande. 26 Ty såsom Fadern har liv i sig själv, så har han ock givit åt Sonen att hava liv i sig själv. 27 Och han har givit honom makt att hålla dom, eftersom han är Människoson. 28 Förundren eder icke över detta. Ty den stund kommer, då alla som äro i gravarna skola höra hans röst 29 och gå ut ur dem: de som hava gjort vad gott är skola uppstå till liv, och de som hava gjort vad ont är skola uppstå till dom. 30 Jag kan icke göra något av mig själv. Såsom jag hör, så dömer jag; och min dom är rättvis, ty jag söker icke min vilja, utan dens vilja, som har sänt mig. 31 Om jag själv vittnar om mig, så gäller icke mitt vittnesbörd. 32 Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är sant. 33 I haven sätts bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen, 34 Dock, det är icke av någon mänskliga som jag tager emot vittnesbörd om mig; men jag säger detta, för att I skolen bliva frälsta. 35 Han var den brinnande, skinande lampan, och för en liten stund villen I fröjdas i dess ljus. 36 Men jag har ett vittnesbörd om mig, som är förmer än Johannes' vittnesbörd: de gärningar som Fadern har givit mig att fullborda, just de gärningar som jag gör, de vittna om mig, att Fadern har sänt mig. 37 Ja, Fadern, som har sänt mig, han har själv vittnat om mig. Hans röst haven I aldrig någonsin hört, ej heller haven I sett hans gestalt, 38 och hans ord haven I icke fått förbliva

i eder. Ty den han har sänt, honom tron I icke. **39** I Jesus märkte att de tänkte komma och med våld föra rannsaken skrifterna, därför att I menen eder i dem honom med sig och göra honom till konung, drog han hava evigt liv; och det är dessa som vittna om mig. **40** Men I viljen icke komma till mig för att sig åter undan till berget, helt allena. **16** Men när det (aiōnios g166) **41** Jag tager icke emot pris av människor; **42** stego i en båt för att fara över sjön till Kapernaum. men jag känner eder och vet att I icke haven Guds Det hade då redan blivit mörkt, och Jesus hade ännu kärlek i eder. **43** Jag har kommit i min Faders namn, icke kommit till dem; **18** och sjön gick hög, ty det och I tagen icke emot mig; kommer en annan i sitt blåste hårt. **19** När de så hade rott vid pass tjugufem eget namn, honom skolen I nog mottaga. **44** Huru eller trettio stadier, fingo de se Jesus komma gående skullen I kunna tro, I som tagen emot pris av varandra på sjön och nalkas båten. Då blevo de förskräckta. och icke söken det pris som kommer från honom som **20** Men han sade till dem: »Det är jag; varen icke allena är Gud? **45** Menen icke att det är jag som skall förskräckta.» **21** De ville då taga honom upp i båten; anklaga eder hos Fadern. Den som anklagar eder är och strax var båten framme vid landet dit de foro. Moses, han till vilken I sätten edert hopp. **46** Trodden **22** Dagen därefter hände sig detta. Folket som stod I Moses, så skullen I ju tro mig, ty om mig har han kvar på andra sidan sjön hade lagt märke till att där skrivit. **47** Men tron I icke hans skrifter, huru skolen I icke fanns mer än en enda båt, och att Jesus icke då kunna tro mina ord?» och sökte att döda honom. hade stigit i den båten med sina lärjungar, utan att lärjungarna hade farit bort allena. **23** Andra båtar

6 Därefter for Jesus över Galileiska sjön, »Tiberias' sjö». **2** Och mycket folk földe efter honom, därför att de sågo de tecken som han gjorde med de sjuka. **3** Men Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. **4** Och påskan, judarnas högtid, var nära. **5** Då nu Jesus lyfte upp sina ögon och såg att mycket folk kom till honom, sade han till Filippus: »Varifrån skola vi köpa bröd, så att dessa få äta?» **6** Men detta sade han för att sätta honom på prov, ty själv visste han vad han skulle göra. **7** Filippus svarade honom: »Bröd för två hundra silverpenningar vore icke nog för att var och en skulle få ett litet stycke.» **8** Då sade till honom en annan av hans lärjungar, Andreas, Simon Petrus' broder: **9** »Här är en gosse som har fem kornbröd och två fiskar; men vad förslår det för så många?» **10** Jesus sade: »Låten folket lägga sig här.» Och på det stället var mycket gräs. Då lägrade sig männen där, och deras antal var vid pass fem tusen. **11** Därefter tog Jesus bröden och tackade Gud och delade ut åt dem som hade lagt sig ned där, likaledes ock av fiskarna, så mycket de ville hava. **12** Och när de voro mätta, sade han till sina lärjungar: »Samlen tillhopa de överblivna styckena, så att intet förfares.» **13** Då samlade de dem tillhopa och fyllde tolv korgar med stycken, som av de fem kornbröden hade blivit över efter dem som hade ätit. **14** Då nu människorna hade det tecken som han hade gjort, sade de: »Denne är förvisso Profeten som skulle komma i världen.» **15** När då

hade likväli kommit från Tiberias och lagt till nära det ställe där folket bespisades efter det att Herren hade uttalat tacksägelsen. **24** När alltså folket nu såg att Jesus icke var där, ej heller hans lärjungar, stego de själva i båtarna och foro till Kapernaum för att söka efter Jesus. **25** Och då de funno honom där på andra sidan sjön, frågade de honom: »Rabbi, när kom du hit?» **26** Jesus svarade dem och sade: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: I söken mig icke därför att I haven sett tecken, utan därför att I fingeren äta av bröden och bleven mätta. **27** Verken icke för att få den mat som förgås, utan för att få den mat som förbliver och har med sig evigt liv, den som Människosonen skall give eder; ty honom har Fadern, Gud själv, låtit undfå sitt insegel.» (aiōnios g166) **28** Då sade de till honom: »Vad skola vi göra för att utföra Guds gärningar?» **29** Jesus svarade och sade till dem: »Detta är Guds gärning, att I tron på den han har sänt.» **30** De sade till honom: »Vad för tecken gör du då? Låt oss se något tecken, så att vi kunna tro dig. Vilken gärning utför du? **31** Våra fäder fingo äta manna i öknen, såsom det är skrivet: 'Han gav dem bröd från himmelen att äta.'» **32** Då svarade Jesus dem: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Det är icke Moses som har givit eder brödet från himmelen, men det är min Fader som giver eder det rätta brödet från himmelen. **33** Ty Guds bröd är det bröd som kommer ned från himmelen och giver

världen liv.» **34** Då sade de till honom: »Herre, giv mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv, och oss alltid det brödet.» **35** Jesus svarade: »Jag är jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. livets bröd. Den som kommer till mig, han skall aldrig **(aiōnios g166)** **55** Ty mitt kött är sannskyldig mat, och hungra, och den som tror på mig, han skall aldrig mitt blod är sannskyldig dryck. **56** Den som äter mitt törsta. **36** Men det är såsom jag har sagt eder: fastän jag kött och dricker mitt blod, han förbliver i mig, och haven sett mig, tron I dock icke. **37** Allt vad min Fader jag förbliver i honom. **57** Såsom Fadern, han som giver mig, det kommer till mig; och den som kommer är den levande, har sänt mig, och såsom jag lever till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut. **38** genom Fadern, så skall ock den som äter mig leva Ty jag har kommit ned från himmelen, icke för att genom mig. **58** Så är det med det bröd som har göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har kommit ned från himmelen. Det är icke såsom det sänt mig. **39** Och detta är dens vilja, som har sänt fäderna fingo äta, vilka sedan dogo; den som äter mig, att jag icke skall låta någon enda gå förlorad av detta bröd, han skall leva till evig tid.» (**aiōn g165**) **59** dem som han har givit mig, utan att jag skall låta dem Detta sade han, när han undervisade i synagogan i uppstå på den yttersta dagen. **40** Ja, detta är min Kapernaum. **60** Många av hans lärjungar, som hörde Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror detta, sade då: »Detta är ett hårt tal; vem står ut på honom, han skall hava evigt liv, och att jag skall med att höra på honom?» **61** Men Jesus visste inom låta honom uppstå på den yttersta dagen.» (**aiōnios sig att hans lärjungar knorrade över detta; och han g166**) **41** Då knorrade judarna över honom, därfor att sade till dem: »År detta för eder en stöttesten? **62** han hade sagt: »Jag är det bröd som har kommit Vad skolen I då säga, om I fån se Människosonen ned från himmelen.» **42** Och de sade: »År denne uppstiga dit där han förut var? -- **63** Det är anden icke Jesus, Josefs son, vilkens fader och moder som gör levande; köttet är till intet gagneligt. De ord vi känner? Huru kan han då säga: 'Jag har kommit till dem: »Knorren icke eder emellan. **44** Ingen kan som jag har talat till eder äro ande och äro liv. **64** ned från himmelen?'» **43** Jesus svarade och sade Men bland eder finnas några som icke tro.» Jesus till dem: »Knorren icke eder emellan. **44** Ingen kan visste nämligen från begynnelsen vilka de voro som komma till mig, om icke Fadern, som har sänt mig, icke trodde, så ock vilken den var som skulle förråda drager honom; och jag skall låta honom uppstå på honom. **65** Och han tillade: »Fördenskull har jag sagt den yttersta dagen. **45** Det är skrivet hos profeterna: eder att ingen kan komma till mig, om det icke bliver 'De skola alla hava fått lärdom av Gud.' Var och en honom givet av Fadern.» **66** För detta tals skull drogo som har lyssnat till Fadern och lärt av honom, han sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de icke kommer till mig. **46** Icke som om någon skulle have längre vandrade med honom. **67** Då sade Jesus till sett Fadern, utom den som är från Gud; han har sett de tolv: »Icke viljen väl också I gå bort?» **68** Simon Fadern. **47** Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Petrus svarade honom: »Herre, till vem skulle vi gå? Den som tror, han har evigt liv.» (**aiōnios g166**) **48** Jag är Du har det eviga livets ord, (**aiōnios g166**) **69** och vi tro livets bröd. **49** Edra fäder åto manna i ökenen, och honom givet av Fadern. **70** Jesus svarade dego. **50** Men med det bröd som kommer ned som har kommit ned från himmelen. Om någon äter sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de icke från himmelen är det så, att om någon äter därav, är en av eder en djävul.» **71** Detta sade han om så skall han icke dö. **51** Jag är det levande brödet Judas, Simon Iskariots son; ty det var denne som som har kommit ned från himmelen. Om någon äter skulle förråda honom, och han var en av de tolv.

av det brödet, så skall han leva till evig tid. Och det **7** Därefter vandrade Jesus omkring i Galileen, ty bröd som jag skall ge är mitt kött; och jag ger det, i Judeen ville han icke vandra omkring, då nu för att världen skall leva.» (**aiōn g165**) **52** Då tvistade judarna med varandra och sade: »Huru skulle denne kunna ge oss sitt kött att äta?» **53** Jesus sade då till honom: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om I icke äten Människosonens kött och dricken hans blod, så haven I icke liv i eder. **54** Den som äter Ty ingen som vill vara känd bland människor utför sitt verk i hemlighet. Då du nu gör sådana gärningar, så

träd öppet fram för världen.» 5 Det var nämligen så, varifrån han är; men när Messias kommer, känner att icke ens hans bröder trodde på honom. 6 Då sade ingen varifrån han är.» 28 Då sade Jesus med hög Jesus till dem: »Min tid är ännu icke kommen, men röst, där han undervisade i helgedomen: »Javäl, I för eder är tiden alltid läglig. 7 Världen kan icke hata känner mig, och I veten varifrån jag är. Likväl har eder, men mig hatar hon, eftersom jag vittnar om jag icke kommit av mig själv, men han som har sändt henne, att hennes gärningar äro onda. 8 Går I upp mig är en som verkligen har myndighet att sända, till högtiden; jag är icke stadd på väg upp till denna han som I icke känner. 29 Men jag känner honom, högtid, ty min tid är ännu icke fullbordad.» 9 Detta ty från honom är jag kommen, och han har sändt sade han till dem och stannade så kvar i Galileen. 10 mig.» 30 Då ville de gripa honom; dock kom ingen Men när hans bröder hade gått upp till högtiden, då med sin hand vid honom, ty hans stund var ännu gick också han ditupp, dock icke öppet, utan likasom icke kommen. 31 Men många av folket trodde på i hemlighet. 11 Och judarna sökte efter honom under honom, och de sade: »Icke skall väl Messias, när han högtiden och sade: »Var är han?» 12 Och bland folket kommer, göra flera tecken än denne har gjort?» 32 talades i tyshet mycket om honom. Somliga sade: Sådant fingo fariséerna höra folket i tyshet tala om »Han är en rättsinnig man», men andra sade: »Nej, honom. Då sände översteprästerna och fariséerna han förvillar folket.» 13 Dock talade ingen öppet om ut rättstjänare för att gripa honom. 33 Men Jesus honom, av frukten för judarna. 14 Men när redan halva sade: »Ännu en liten tid är jag hos eder; sedan går högtiden var förliden, gick Jesus upp i helgedomen jag bort till honom som har sändt mig. 34 I skolen och undervisade. 15 Då förundrade sig judarna och då söka efter mig, men I skolen icke finna mig, och sade: »Varifrån har denne sin lärdom, han som icke där jag är, dit kunnen I icke komma.» 35 Då sade har fått undervisning?» 16 Jesus svarade dem och judarna till varandra: »Vart tänker denne gå, eftersom sade: »Min lära är icke min, utan hans som har sändt vi icke skola kunna finna honom? Månen han tänker mig. 17 Om någon vill göra hans vilja, så skall han gå till dem som bo kringspridda bland grekerna? förstå om denna lära är från Gud, eller om jag talar Tänker han då undervisa grekerna? 36 Vad betyder av mig själv. 18 Den som talar av sig själv, han söker det ord som han sade: 'I skolen söka efter mig, men I sin egen ära; men den som söker dens ära, som har skolen icke finna mig, och där jag är, dit kunnen I icke sändt honom, han är sannfärdig, och örätfärdighet komma?'» 37 På den sista dagen i högtiden, som finnes icke i honom. -- 19 Har icke Moses givit eder ock var den förnämsta, stod Jesus där och ropade lagen? Och likväl fullgör ingen av eder lagen. Varför och sade: »Om någon törstar, så komme han till mig stå I efter att döda mig?» 20 Folket svarade: »Du är och dricke. 38 Den som tror på mig, av hans innersta besatt av en ond ande. Vem står efter att döda dig?» skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom 21 Jesus svarade och sade till dem: »En gärning skriften säger.» 39 Detta sade han om Anden, vilken allenast gjorde jag, och alla förundren I eder över de som trodde på honom skulle undfå; ty ande var då den. 22 Moses har givit eder omskärelsen -- icke som ännu icke given, eftersom Jesus ännu icke hade blivit om den vore ifrån Moses, ty den är ifrån fäderna -- förhärligad. 40 Några av folket, som hörde dessa ord, och så omskären I människor också på en sabbat. sade då: »Denne är förvisso Profeten.» 41 Andra 23 Om nu en mänskliga undfår omskärelsen på en sade: »Han är Messias.» Andra åter sade: »Icke sabbat, för att Moses' lag icke skall göras om intet, kommer väl Messias från Galileen? 42 Säger icke huru kunnen I då vredgas på mig, därfor att jag på en skriften att Messias skall komma av Davids säd och sabbat gjorde en mänskliga hel och frisk? 24 Dömen från den lilla staden Betlehem, där David bodde? 43 icke efter skenet, utan dömen en rätt dom.» 25 Då Så uppstodo för hans skull stridiga meningar bland sade några av folket i Jerusalem: »Är det icke denne folket, 44 och somliga av dem ville gripa honom; dock som de stå efter att döda? 26 Och ändå får han kom ingen med sin hand vid honom. 45 När sedan tala fritt, utan att de säga något till honom. Hava då rättstjänarna kommo tillbaka till översteprästerna och rådsherrarna verkligen blivit förvissade om att denne fariséerna, frågade dessa dem: »Varför haven I icke är Messias? 27 Dock, denne känna vi, och vi veta fört honom hit?» 46 Tjänarna svarade: »Aldrig har

någon mänskliga talat, som den mannen talar.» 47 därvid icke ensam, utan med mig är han som har Då svarade fariséerna dem: »Haven nu också I blivit sänt mig. 17 I eder lag är ju ock skrivet att vad två förvillade? 48 Har då någon av rådsherrarna trott mänskor vittna, det gäller såsom sant. 18 Här är på honom? Eller någon av fariséerna? 49 Nej; men nu jag som vittnar om mig; om mig vittnar också detta folk, som icke känner lagen, det är förbannat. Fadern, som har sänt mig. 19 Då sade de till honom: 50 Då sade Nikodemus till dem, han som förut hade »Var är då din Fader?» Jesus svarade: »I känner besökt honom, och som själv var en av dem: 51 varken mig eller min Fader. Om I känden mig, så »Icke dömer väl vår lag någon, utan att man först har känden I ock min Fader.» 20 Det var på det ställe där förhört honom och utrönt vad han förehar?» 52 De offerkistorna stodo som han talade dessa ord, medan svarade och sade till honom: »Kanske också du är han undervisade i helgedomen; men ingen bar hand från Galileen? Rannsaka, så skall du finna att ingen på honom, ty hans stund var ännu icke kommen. 21 profet kommer från Galileen.» 53 [Och de gingo hem, Åter sade han till dem: »Jag går bort, och I skolen då var och en till sitt. Jämför noten till Joh 4,10. om söka efter mig; men I skolen dö i eder synd. Dig jag går, dit kunnen I icke komma.» 22 Då sade judarna: »Icke vill han väl dräpa sig själv, eftersom han säger: 'Det jag går, dit kunnen I icke komma?'» 23 Men han svarade dem: »I ären härförfarande, jag är ovanifran; I ären av denna världen, jag är icke av denna världen. 24 Därför sade jag till eder att I skulle dö i edra synder; ty om I icke tron att jag är den jag är, så skolen I dö i edra synder.» 25 Då frågade de honom: »Vem är du då?» Jesus svarade dem: »Det som jag redan från begynnelsen har uttalat för eder. 26 Mycket har jag ännu att tala och att döma i fråga om eder. Men han som har sänt mig är sannfärdig, och vad jag har hört av honom, det talar jag ut inför världen.» 27 Men de förstodo icke att det var om Fadern som han talade till dem. 28 Då sade Jesus: »När I haven upphöjt Människosonen, då skolen I första att jag är den jag är, och att jag icke gör något av mig själv, utan talar detta såsom Fadern har lärt mig. 29 Och han som har sänt mig är med mig; han har icke lämnat mig allena, eftersom jag alltid gör vad honom behagar.» 30 När han talade detta, kommo många till tro på honom. 31 Då sade Jesus till de judar som hade satt tro till honom: »Om I förbliven i mitt ord, så ären I i sanning mina lärjungar; 32 Och I skolen då förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria.» 33 De svarade honom: »Vi äro Abrahams säd och hava aldrig varit trälar under någon. Huru kan du då säga: 'I skolen bliva fria'?» 34 Jesus svarade dem: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Var och en som gör synd, han är syndens träl. 35 Men trälens får icke förbliva i huset för alltid; sonen får förbliva där för alltid. (aiōn g165) 36 Om nu Sonen gör eder fria, så bliven i verkligen fria. 37 Jag vet att I ären Abrahams

8 Och Jesus gick ut till Oljeberget. 2 Men i dagbräckningen kom han åter till helgedomen. 3 Då förde översteprästerna och fariséerna dit en kvinna som hade blivit beträdd med äktenskapsbrott; och när de hade lett henne fram, 4 sade de till honom: »Mästare, denna kvinna har på bar gärning blivit beträdd med äktenskapsbrott. 5 Nu bjuder Moses i lagen att sådana skola stenas. Vad säger då du?» 6 Detta sade de för att snärja honom, på det att de skulle få något att anklaga honom för. Då böjde Jesus sig ned och skrev med fingret på jorden. 7 Men när de stodo fast vid sin fråga, reste han sig upp och sade till dem: »Den av eder som är utan synd, han kaste första stenen på henne.» 8 Sedan böjde han sig åter ned och skrev på jorden. 9 När de hörde detta, gingo de ut, den ene efter den andre, först de äldsta, och Jesus blev lämnad allena med kvinnan, som stod där kvar. 10 Då såg Jesus upp och sade till kvinnan: »Var äro de andra? Har ingen dömt dig?» 11 Hon svarade: »Herre, ingen.» Då sade han till henne: »Icke heller jag dömer dig. Gå, och synda icke härefter.»] 12 Åter talade Jesus till dem och sade: »Jag är världens ljus; den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus.» 13 Då sade fariséerna till honom: »Du vittnar om dig själv; ditt vittnesbörd gäller icke.» 14 Jesus svarade och sade till dem: »Om jag än vittnar om mig själv, så gäller dock mitt vittnesbörd, ty jag vet varifrån jag har kommit, och vart jag går; men I veten icke varifrån jag kommer, eller vart jag går. 15 I dömen efter köttet; jag dömer ingen. 16 Och om jag än dömer, så är min dom en rätt dom, ty jag är

säd; men I ståن efter att döda mig, eftersom mitt ord icke får någon ingång i eder. **38** Jag talar vad jag har sett hos min Fader; så gören ock I vad I haven hört av eder fader.» **39** De svarade och sade till honom: »Vår fader är ju Abraham.» Jesus svarade till dem: »Ären I Abrahams barn, så gören ock Abrahams man som har sagt eder sanningen, såsom jag har hört den av Gud. Så handlade icke Abraham. **41** Nej, I gören eder faders gärningar.» De sade till honom: »Vi äro icke födda i äktenskapsbrott. Vi hava Gud »Vore Gud eder fader, så älskaden I ju mig, ty från God har jag utgått, och från honom är jag kommen. Ja, jag har icke kommit av mig själv, utan det är han som har sänt mig. **43** Varför fatten I då icke vad jag talar? Jo, därför att I icke 'stån ut med' att höra på mitt ord. **44** I haven djävulen till eder fader, och vad eder fader har begär till, det viljen i göra. Han har varit en mandräpare från begynnelsen, och i sanningen står han icke, ty sanning finnes icke i honom. När han talar lögner, då talar han av sitt eget, ty han är en lögner, ja, lögrens fader. **45** Men mig tron I icke, just därför att jag talar sanning. **46** Vilken av eder kan överbevisa mig om någon synd? Om jag alltså talar sanning, varför tron I mig då icke? **47** Den som är av Gud, han lyssnar till Guds ord; och det är därför att I icke ären av Gud som I icke lyssnen därtill. **48** Judarna svarade och sade till honom: »Hava vi icke rätt, då vi säga att du är en samarit och är besatt av en ond ande?» **49** Jesus svarade: »Jag är icke besatt av någon ond ande; fastmer hedrar jag min Fader. I åter skymfen mig. **50** Men jag söker icke min egen ära; en finnes dock som söker den och som dömer. **51** Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som håller mitt ord, han skall aldrig någonsin se döden.» (aiōn g165) **52** Judarna sade till honom: »Nu förstå vi att du är besatt av en ond ande. Abraham har dött, så och profeterna, och likväld säger du: 'Den som håller mitt ord, han skall aldrig någonsin smaka döden.' (aiōn g165) **53** Icke är väl du förmer än vår Fader Abraham? Och han har ju dött. Profeterna hava också dött. Till vem gör du då dig själv?» **54** Jesus svarade: »Om jag själv ville skaffa mig ära, så vore min ära intet; men det är min Fader som förlänar mig ära, han som I säger vara eder Gud. **55** Dock, I haven icke lärt känna honom, men jag känner honom; och om jag sade att jag icke kände honom, så blev jag en lögner likasom I; men jag känner honom och håller hans ord. **56** Abraham, eder fader, fröjdade sig över att han sade till dem: »Sannerligen, sannerligen säger jag att jag icke ännu, och Abraham har du sett!» **58** Jesus sa till dem: »Förän Abraham blev till, är jag.» **59** Då togo de upp stenor för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig undan och gick sedan ut ur helgedomen. 7,53-till fader och ingen annan.» **42** Jesus svarade dem: »-8,11; Se Nya testamentets text i Ordförkl. och allt folket kom till honom, och han satte sig och lärde dem. och kände sig överbevisade av samvetet.

9 När han nu gick vägen fram, fick han se en man som var född blind. **2** Då frågade hans lärjungar honom och sade: »Rabbi, vilken har syndat, denne eller hans föräldrar, så att han har blivit född blind?» **3** Jesus svarade: »Det är varken denne som har syndat eller hans föräldrar, utan så har skett, för att Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. **4** Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar, som har sätta mig; natten kommer, då ingen kan verka. **5** Så länge jag är i världen, är jag världens ljus.» **6** När han hade sagt detta, spottade han på jorden och gjorde en deg av spotten och lade degen påmannens ögon och sade till honom: »Gå bort och två dig i dammen Siloam» (det betyder utsänd). Mannen gick då dit och tvådde sig; och när han kom igen, kunde han se. **8** Då sade grannarna och andra som förut hade sett honom såsom tiggare: »Är detta icke den man som att och tiggde?» **9** Somliga svarade: »Det är han.» Andra sade: »Nej, men han är lik honom.» Själv sade han: »Jag är den mannen.» **10** Och de frågade honom: »Huru blevo då dina ögon öppnade?» **11** Han svarade: »Den man som heter Jesus gjorde en deg och smorde därmed mina ögon och sade till mig: 'Gå bort till Siloam och två dig.' Jag gick då dit och tvådde mig, och så fick jag min syn.» **12** De frågade honom: »Var är den mannen?» Han svarade: »Det vet jag icke.» **13** Då förde de honom, mannen som förut hade varit blind, bort till fariséerna. **14** Och det var sabbat den dag då Jesus gjorde degen och öppnade hans ögon. **15** När nu jämväl fariséerna i sin ordning frågade honom huru han hade fått sin syn, svarade han dem: »Han lade en deg på mina

ögon, och jag fick två mig, och nu kan jag se.» **16** drevo de ut honom. **35** Jesus fick sedan höra att de Då sade några av fariséerna: »Den mannen är icke från Gud, eftersom han icke håller sabbaten.» Andra sade han: »Tror du på Människosonen?» **36** Han sade: »Huru skulle någon som är en syndare kunna svara med dig.» **38** Då sade han: »Herre, vem är han då? Säg mig göra sådana tecken?» Så funnos bland dem stridiga det, så att jag kan tro på honom.» **37** Jesus sade till meningar. **17** Då frågade de åter den blinde: »Vad honom: »Du har sett honom; det är han som talar säger du själv om honom, då det ju var dina ögon han föll ned för honom. **39** Och Jesus sade: »Till öppnade?» Han svara: »En profet är han.» **18** Men han föll ned för honom. **40** När några fariséer som voro i judarna trodde icke att han hade varit blind och fått en dom har jag kommit hit i världen, för att de som sin syn, förrän de hade kallat till sig mannen föräldrar, icke se skola varda seende, och för att de som se hans som hade fått sin syn. **19** Dem frågade de och skola varda blinda.» **41** Jesus svara dem: »Är detta eder son, den som I sägen vara född hans närlhet hörde detta, sade de till honom: »Äro blind? Huru kommer det då till, att han nu kan se?» **20** Då svara han föräldrar och sade: »Att denne är då kanske också vi blinda?» **41** Jesus svara dem: »Voren I blinda, så haden I icke synd. Men nu sägen vår son, och att han föddes blind, det veta vi. **21** Men I: 'Vi se', därför står eder synd kvar.»

huru han nu kan se, det veta vi icke, ej heller veta vi vem som har öppnat hans ögon. Frågen honom själv; han är gammal nog, han må själv tala för sig.» **22** Detta sade hans föräldrar, därför att de fruktade judarna; ty judarna hade redan kommit överens om att den som bekände Jesus vara Messias, han skulle utstötas ur synagogan. **23** Därför var det som hans föräldrar sade: »Han är gammal nog; frågen honom själv.» **24** Då kallade de för andra gången till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Säg nu sanningen, Gud till pris. Vi veta att denne man är en syndare.» **25** Han svara: »Om han är en syndare vet jag icke; ett vet jag: att jag, som var blind, nu kan se.» **26** Då frågade de honom: »Vad gjorde han med dig? På vad sätt öppnade han dina ögon?» **27** Han svara dem: »Jag har ju redan sagt eder det, men I hörden icke på mig. Varför viljen I då åter höra det? Kanske viljen också I bliva hans lärjungar?» **28** Då bannade de honom och sade: »Du är själv hans lärjunge; vi äro Moses' lärjungar. **29** Till Moses har Gud talat, det veta vi; men varifrån denne är, det veta vi icke.» **30** Mannen svara och sade till dem: »Ja, däri ligger det förunderliga, att I icke veten varifrån han är, och ändå har han öppnat mina ögon. **31** Vi veta ju att Gud icke hör syndare, men också att om någon är gudfruktig och gör hans vilja, då hör han honom. **32** Aldrig förut har man hört att någon har öppnat ögonen på en som föddes blind. (aiōn g165) **33** Vore denne icke från Gud, så kunde han intet göra.» **34** De svara och sade till honom: »Du är hel och hållen född i synd, och du vill undervisa oss!» Och så

10 »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som icke går in i fårahuset genom dörren, utan stiger in någon annan väg, han är en tjuv och en rövare. **2** Men den som går in genom dörren, han är färens herde. **3** För honom öppnar dörrvakten, och fären lyssna till hans röst, och han kallar sina får vid namn och för dem ut. **4** Och när han har släppt ut alla sina får, går han framför dem, och fären följa honom, ty de känner hans röst. **5** Men en främmande följa de alls icke, utan fly bort ifrån honom, ty de känner icke de främmandes röst.» **6** Så talade Jesus till dem i förtäckta ord; men de förstodo icke vad det var som han talade till dem. **7** Åter sade Jesus till dem: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Jag är dörren till fären. **8** Alla de som hava kommit före mig äro tjuvar och rövare, men fären hava icke lyssnat till dem. **9** Jag är dörren; den som går in genom mig, han skall bliva frälst, och han skall få gå ut och in och skall finna bete. **10** Tjuven kommer allenast för att stjäla och slakta och förgöra. Jag har kommit, för att de skola hava liv och hava över nog. **11** Jag är den gode herden. En god herde giver sitt liv för fären. **12** Men den som är lejd och icke är herden själv, när han, den som fären icke tillhörta, ser ulven komma, då övergiver han fären och flyr, och ulven rövar bort dem och förskingrar dem. **13** Han är ju lejd och frågar icke efter fären. **14** Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, **15** såsom Fadern känner mig, och såsom jag känner Fadern; och jag giver mitt liv för fären. **16** Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus; också dem måste

jag draga till mig, och de skola lyssna till min röst. **40** Sedan begav han sig åter bort till det ställe på Så skall det bliva en hjord och en herde. **17** Därför andra sidan Jordan, där Johannes först hade döpt, älskar Fadern mig, att jag giver mitt liv -- för att sedan och stannade kvar där. **41** Och många kommo till taga igen det. **18** Ingen tager det ifrån mig, utan jag honom. Och de sade: »Väl gjorde Johannes intet giver det av fri vilja. Jag har makt att giva det, och jag tecken, men allt vad Johannes sade om denne var har makt att taga igen det. Det budet har jag fått av sant.» **42** Och många kommo där till tro på honom.

11 Och en man vid namn Lasarus låg sjuk; han var från Betania, den by där Maria och hennes syster Marta bodde. **2** Det var den Maria som smorde Herren med smörjelse och torkade hans fötter med sitt hår. Och nu låg hennes bröder Lasarus sjuk. **3** Då sände systrarna bud till Jesus och läto säga: »Herre, se, han som du har så kär ligger sjuk.» **4** När Jesus hörde detta, sade han: »Den sjukdomen är icke till döds, utan till Guds förhållande, så att Guds Son genom den bliver förhålligad.» **5** Och Jesus hade Marta och hennes syster och Lasarus kära. **6** När han nu hörde att denne låg sjuk, stannade han först två dagar där han var; **7** men därefter sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.» **8** Lärjungarna sade till honom: »Rabbi, nyligen ville judarna stena dig, och åter går du dit?» **9** Jesus svarade: »Dagen har ju tolv timmar; den som vandrar om dagen, han stöter sig icke, ty han ser då denna världens ljus. **10** Men den som vandrar om natten, han stöter sig, ty han har då intet som lyser honom.» **11** Sedan han hade talat detta, sade han ytterligare till dem: »Lasarus, vår vän, har somnat in; men jag går för att väcka upp honom ur sömnen.» **12** Då sade hans lärjungar till honom: »Herre, sover han, så bliver han frisk igen.» **13** Men Jesus hade talat om hans död; de åter menade att han talade om vanlig sömn. **14** Då sade Jesus öppet till dem: »Lasarus är död. **15** Och för eder skull, för att I skolen tro, gläder jag mig över att jag icke var där. Men låt oss nu gå till honom.» **16** Då sade Tomas, som kallas Didymus, till de andra lärjungarna: »Låt oss gå med, för att vi må dö med honom.» **17** När så Jesus kom dit, fann han att den döde redan hade legat fyra dagar i graven. **18** Nu låg Betania nära Jerusalem, vid pass femton stadier därifrån, **19** och många judar hade kommit till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över deras broder. **20** Då nu Maria fick höra att Jesus kom, gick hon honom till mötes; men Maria satt kvar hemma. **21** Och Marta sade till Jesus: »Herre, hade du varit här, så vore min bröder icke död. **22** Men

jag vet ändå att allt vad du beder Gud om, det skall händer och fötter inlindade i bindlar och med ansiktet Gud ge dig.» 23 Jesus sade till henne: »Din broder inhöjt i en duk. Jesus sade till dem: »Lösen honom, skall stå upp igen.» 24 Marta svarade honom: »Jag och låten honom gå.» 45 Många judar, som hade vet att han skall stå upp, vid uppståndelsen på den kommit till Maria och hade sett vad Jesus hade gjort, yttersta dagen.» 25 Jesus svarade till henne: »Jag är troddé då på honom. 46 Men några av dem gingo bort uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han till fariséerna och omtalade för dem vad Jesus hade skall leva, om han än dör; 26 och var och en som gjort. 47 Då sammankallade översteprästerna och lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö. fariséerna en rådsförsamling och sade: »Vad skola vi Tror du detta?» (aiōn g165) 27 Hon svarade honom: taga oss till? Denne man gör ju många tecken. 48 »Ja, Herre, jag tror att du är Messias, Guds Son, han Om vi skola låta honom så fortvara, skola alla tro på som skulle komma i världen.» 28 När hon hade sagt honom, och romarna komma då att taga ifrån oss detta, gick hon bort och kallade på Maria, sin syster, både land och folk.» 49 Men en av dem, Kaifas, som och sade hemligen till henne: »Mästaren är här och var överstepräst för det året, sade till dem: »I förstän kallar dig till sig.» 29 När hon hörde detta, stod hon intet, 50 och I besinnen icke huru mycket bättre det strax upp och gick åstad till honom. 30 Men Jesus är för eder att en man dör för folket, än att hela hade ännu icke kommit in i byn, utan var kvar på det folket förgås.» 51 Detta sade han icke av sig själv, ställe där Marta hade mött honom. 31 Då nu de judar, utan genom profetisk ingivelse, eftersom han var som voro inne i huset hos Maria för att trösta henne, överstepräst för det året; ty Jesus skulle dö för folket. sågo att hon så hastigt stod upp och gick ut, följde de 52 Ja, icke allenast »för folket»; han skulle dö också henne, i tanke att hon gick till graven för att gråta för att samla och förena Guds förskingrade barn. där. 32 När så Maria kom till det ställe där Jesus var 53 Från den dagen var deras beslut fattat att döda och fick se honom, föll hon ned för hans fötter och honom. 54 Så vandrade då Jesus icke längre öppet sade till honom: »Herre, hade du varit där, så vore bland judarna, utan drog sig undan till en stad som min broder icke död.» 33 Då nu Jesus såg henne hette Efraim, på landsbygden, i närheten av öknen; gråta och såg jämvälv att de judar, som hade kommit där stannade han kvar med sina lärjungar. 55 Men med henne, gråto, upptändes han i sin ande och blev judarnas påsk var nära, och många begåvo sig då, upprörd. 34 och frågade: »Var haven I lagt honom?» före påskens, från landsbygden upp till Jerusalem för De svarade honom: »Herre, kom och se.» Och Jesus att helga sig. 56 Och de sökte efter Jesus och sade grät. 35 Då sade judarna: »Se huru kär han hade till varandra, där de stodo i helgedom: »Vad menen I? honom!» 36 Men somliga av dem sade: 37 »Kunde Skall han då alls icke komma till högtiden?» 57 Och icke han, som öppnade den blindes ögon, ock hava översteprästerna och fariséerna hade utfärdat påbud så gjort att denne icke hade dött?» 38 Då upptändes om att den som finge veta var han fanns skulle give Jesus åter i sitt innersta och gick bort till graven. det till känna, för att de måtte kunna gripa honom.

Den var urholkad i berget, och en sten låg framför ingången. 39 Jesus sade: »Tagen bort stenen.» Då sade den dödes syster Marta till honom: »Herre, han luktar redan, ty han har varit död i fyra dygn.» 40 Jesus svarade henne: »Sade jag dig icke, att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet?» 41 Då togo de bort stenen. Och Jesus lyfte upp sina ögon och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. 42 Jag visste ju förut att du alltid hör mig; men för folkets skull, som står här omkring, säger jag detta, för att de skola tro att det är du som har sätnt mig.» 43 När han hade sagt detta, ropade han med hög röst: »Lasarus, kom ut.» 44 Och han som hade varit död kom ut, med

12 Sex dagar före påsk kom nu Jesus till Betania, där Lasarus bodde, han som av Jesus hade blivit uppväckt från de döda. 2 Där gjorde man då för honom ett gästabud, och Marta betjänade dem, men Lasarus var en av dem som lågo till bords jämte honom. 3 Då tog Maria ett skålpond smörjelse av dyrbar äkta nardus och smorde därmed Jesu fötter; sedan torkade hon hans fötter med sitt hår. Och huset uppfylldes med vällukt av smörjelsen. 4 Men Judas Iskariot, en av hans lärjungar, den som skulle förråda honom, sade då: 5 »Varför sålde man icke helle dennas smörjelse för tre hundra silverpenningar och gav dessa åt de fattiga?» 6 Detta sade han, icke

därför, att han frågade efter de fattiga, utan därför, att tjänare få vara. Om någon tjänar mig, så skall min han var en tjuv och plågade taga vad som lades i Fader ära honom. 27 Nu är min själ i ångest; vad skall penningpungen, vilken han hade om hand. 7 Men jag väl säga? Fader, fräls mig undan denna stund. Jesus sade: »Låt henne vara; må hon få fullgöra Dock, just därför har jag kommit till denna stund. 28 detta för min begravningsdag. 8 De fattiga haven I Fader, förhärliga ditt namn.» Då kom en röst från ju alltid ibland eder, men mig haven I icke alltid.» himmelen: »Jag har redan förhärligat det, och jag 9 Nu hade det blivit känt för den stora hopen av skall ytterligare förhärliga det.» 29 Folket, som stod judarna att Jesus var där, och de kommo dit, icke där och hörde detta, sade då: »Det var ett tordön.» allenast för hans skull, utan ock för att se Lasarus, Andra sade: »Det var en ängel som talade med som han hade uppväckt från de döda. 10 Då beslöt honom.» 30 Då svarade Jesus och sade: »Denna röst översteprästerna att döda också Lasarus. 11 Ty för kom icke för min skull, utan för eder skull.» 31 Nu går hans skull gingo många judar bort och trodde på en dom över denna världen, nu skall denna världens Jesus. 12 När dagen därefter det myckna folk som furste utkastas. 32 Och när jag har blivit upphöjd från hade kommit till högtiden fick höra att Jesus var på jorden, skall jag draga alla till mig.» 33 Med dessa väg till Jerusalem, 13 togo de palmkvistar och gingo ut ord gav han till känna på vad sätt han skulle dö. 34 för att möta honom och ropade: »Hosianna! Välsignad Då svarade folket honom: »Vi hava hört av lagen att vare han som kommer, i Herrens namn, han som är Messias skall stanna kvar för alltid. Huru kan du då Israels konung.» 14 Och Jesus fick sig en åsnefåle sätta sig upp på den, såsom det är skrivet: 15 väl detta för en Människoson?» (aiōn g165) 35 Jesus »Frukta icke, du dotter Sion. Se, din konung kommer, sade till dem: »Ännu en liten tid är ljuset ibland eder. sittande på en åsninns fåle.» 16 Detta förstodo hans Vandren medan I haven ljuset, på det att mörkret icke lärjungar icke då strax, men när Jesus hade blivit må få makt med eder; den som vandrar i mörkret, förhärligad, då kommo de ihåg att detta var skrivet han vet ju icke var han går. 36 Tron på ljuset, medan I om honom, och att man hade gjort detta med honom. haven ljuset, så att I bliven ljusets barn.» Detta talade 17 Så gav nu folket honom sitt vitnesbörd, de som Jesus och gick sedan bort och dolde sig för dem. 37 hade varit med honom, när han kallade Lasarus ut ur Men fastän han hade gjort så många tecken inför graven och uppväckte honom från de döda. 18 Därför dem, trodde de icke på honom. 38 Ty det ordet skulle kom också det övriga folket emot honom, eftersom fullbordas, som profeten Esaias säger: »Herre, vem de hörde att han hade gjort det tecknet. 19 Då sade trodde, vad som predikades för oss, och för vem var fariséerna till varandra: »I sen att I alls intet kunden Herrens arm uppenbar?» 39 Alltså kunde de icke tro; uträffa; hela världen löper ju efter honom.» 20 Nu Esaias säger ju ytterligare: 40 »Han har förblindat voro där ock några greker, av dem som plågade deras ögon och förstockat deras hjärtan, så att de fara upp för att tillbedja under högtiden. 21 Dessa icke kunna se med sina ögon eller förstå med sina kommo till Filippus, som var från Betsaida i Galileen, hjärtan och omvända sig och bliva helade av mig.» och bådo honom och sade: »Herre, vi skulle vilja se 41 Detta kunde Esaias säga, eftersom han hade sett Jesus.» 22 Filippus gick och sade detta till Andreas; hans härlighet, när han talade med honom. -- 42 Dock Andreas och Filippus gingo och sade det till Jesus. 23 funnos jämväl bland rådsherrarna många som trodde Jesus svarade dem och sade: »Stunden är kommen på honom; men för fariséernas skulle ville de icke att Människosonen skall förhärligas. 24 Sannerligen, bekänna det, för att de icke skulle bliva utstötta ur sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller synagogan. 43 Ty de skattade högre att bliva ärade i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt. 25 Den som Jesus sade med hög röst: »Den som tror på mig, han älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt tror icke på mig, utan på honom som har sänt mig. 44 Men liv i denna världen, han skall behålla det och skall Och den som ser mig, han ser honom som har sänt hava evigt liv. (aiōnios g166) 26 Om någon vill tjäna mig, mig. 46 Såsom ett ljus har jag kommit i världen, för att så följe han mig; och där jag är, där skall också min ingen av dem som tro på mig skall förbliva i mörkret.

47 Om någon hör mina ord, men icke håller dem, så pliktiga att två varandras fötter. 15 Jag har ju givit dömer icke jag honom; ty jag har icke kommit för eder ett föredöme, för att I skolen göra såsom jag har att döma världen, utan för att frälsa världen. 48 Den gjort mot eder. 16 Sannerligen, sannerligen säger jag som förkastar mig och icke tager emot mina ord, han eder: Tjänaren är icke förmer än sin herre, ej heller har dock en domare över sig; det ord som jag har sändebudet förmer än den som har sänt honom. 17 talat, det skall döma honom på den yttersta dagen. 18 Ty jag har icke talat av mig själv, utan Fadern, som har sänt mig, han har bjudit mig vad jag skall säga, och vad jag skall tala. 19 Och jag vet att hans bud är evigt liv; därför, vad jag talar, det talar jag såsom Fadern har sagt mig.» Se Silverpenning i Ordförkl. Se Messias i Ordförkl. (aiōnios g166)

13 Före påskhögtiden hände sig detta. Jesus visste att stunden var kommen för honom att gå bort ifrån denna världen till Fadern; och såsom han allt hittills hade älskat sina egna här i världen, så gav han dem nu ett yttersta bevis på sin kärlek. 2 De höllo nu aftonmåltid, och djävulen hade redan ingivit Judas Iskariot, Simons son, i hjärtat att förråda Jesus. 3 Och Jesus visste att Fadern hade givit allt i hans händer, och att han hade gått ut från Gud och skulle gå till Gud. 4 Men han stod upp från måltiden och lade av sig överklädnaden och tog en linneduk och band den om sig. 5 Sedan slog han vatten i ett bäcken och begynte två lärjungarnas fötter och torkade dem med linneduken som han hade bundit om sig. 6 Så kom han till Simon Petrus. Denne sade då till honom: »Herre, skulle du två mina fötter?» 7 Jesus svarade och sade till honom: »Vad jag gör förstår du icke nu, men framdeles skall du fatta det.» 8 Petrus sade till honom: »Aldrig någonsin skall du två mina fötter!» Jesus svarade honom: »Om jag icke tvår dig, så har du ingen del med mig.» (aiōnios g165) 9 Då sade Simon Petrus till honom: »Herre, icke allenast mina fötter, utan ock händer och huvud!» 10 Jesus svarade honom: »Den som är helt tvagen, han behöver allenast två fötterna; han är ju i övrigt hel och hållen ren. Så ären ock I rena -- dock icke alla.» 11 Han visste nämligen vem det var som skulle förråda honom; därför sade han att de icke alla voro rena. 12 Sedan han nu hade tvagat deras fötter och tagit på sig överklädnaden och åter lagt sig ned vid bordet, sade han till dem: »Förstå I vad jag har gjort med eder? 13 I kallen mig 'Mästare' och 'Herre', och I säger rätt, ty jag är så. 14 Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagat edra fötter, så ären ock I

Då I veten detta, saliga ären I, om I ock gören det. 18 Jag talar icke om eder alla; jag vet vilka jag har utvalt. Men detta skriftens ord skulle ju fullbordas: 'Den som åt mitt bröd, han lyfte mot mig sin häl.' 19 Redan nu, förrän det sker, säger jag eder det, för att I, när det har skett, skolen tro att jag är den jag är. 20 Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tager emot den jag sänder, han tager emot mig; och den som tager emot mig, han tager emot honom som har sänt mig.» 21 När Jesus hade sagt detta, blev han upprörd i sin ande och betygade och sade: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: En av eder skall förråda mig.» 22 Då sågo lärjungarna på varandra och undrade vilken han talade om. 23 Nu var där bland lärjungarna en som låg till bords invid Jesu bröst, den lärjunge som Jesus älskade. 24 Åt denne gav då Simon Petrus ett tecken och sade till honom: »Säg vilken det är som han talar om.» 25 Han lutade sig då mot Jesu bröst och frågade honom: »Herre, vilken är det?» 26 Då svarade Jesus: »Det är den åt vilken jag räcker brödstycket som jag nu doppar.» Därvid doppade han brödstycket och räckte det åt Judas, Simon Iskariots son. 27 Då, när denne hade tagit emot brödstycket, for Satan in i honom. Och Jesus sade till honom: »Gör snart vad du gör.» 28 Men ingen av dem som lågo där till bords förstod varför han sade detta till honom. 29 Ty eftersom Judas hade penningpungen om hand, menade några att Jesus hade velat säga till honom: »Köp vad vi behöva till högtiden», eller ock att han hade tillsagt honom att ge något åt de fattiga. 30 Då han nu hade tagit emot brödstycket, gick han strax ut; och det var natt. 31 Och när han hade gått ut, sade Jesus: »Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom. 32 Är nu Gud förhärligad i honom, så skall ock Gud förhärliga honom i sig själv, och han skall snart förhärliga honom. 33 Kära barn, allenast en liten tid är jag ännu hos eder; I skolen sedan söka efter mig, men det som jag sade till judarna: 'Dit jag går, dit kunnen I icke komma', detsamma säger jag nu ock till eder. 34 Ett nytt bud giver jag eder, att I skolen älska

varandra; ja, såsom jag har älskat eder, så skolen känner honom, ty han bor hos eder och skall vara i ock I älska varandra. 35 Om I haven kärlek inbördes, eder. 18 Jag skall icke lämna eder faderlösä; jag skall så skola alla därav förstå att I ären mina lärjungar.» komma till eder. 19 Ännu en liten tid, och världen ser 36 Då frågade Simon Petrus honom: »Herre, vart går mig icke mer, men I sen mig. Ty jag lever; I skolen du?» Jesus svarade: »Dit jag går, dit kan du icke nu ock leva. 20 På den dagen skolen I förstå att jag är i följa mig; men framdeles skall du följa mig.» 37 Petrus min Fader, och att I ären i mig, och att jag är i eder. sade till honom: »Herre, varför kan jag icke följa dig 21 Den som har mina bud och håller dem, han är den nu? Mitt liv vill jag giva för dig.» 38 Jesus svarade: som älskar mig; och den som älskar mig, han skall »Ditt liv vill du giva för mig? Sannerligen, sannerligen bliva älskad av min Fader, och jag skall älska honom säger jag dig: Hanen skall icke gala, förrän du tre och jag skall uppvisa mig för honom.» 22 Judas -- gånger har förnekat mig.» icke han som kallas Iskariot -- sade då till honom: »Herre, varav kommer det att du tänker uppvisa mig för oss, men icke för världen?» 23 Jesus svarade och sade till honom: »Om någon älskar mig, så håller han mitt ord; och min Fader skall älska honom, och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom. 24 Den som icke älskar mig, han håller icke mina ord; och likväl är det ord som I hören icke mitt, utan Faderns, som har sätta mig. 25 Detta har jag talat till eder, medan jag ännu är kvar hos eder. 26 Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder. 27 Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid ger jag eder; icke ger jag eder den såsom världen ger. Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda. 28 I hörden att jag sade till eder: 'Jag går bort, men jag kommer åter till eder.' Om I älskaden mig, så skullen I ju glädjas över att jag går bort till Fadern, ty Fadern är större än jag. 29 Och nu har jag sagt eder det, förrän det sker, på det att I mån tro, när det har skett. 30 Härefter talar jag icke mycket med eder, ty denna världens furste kommer. I mig finnes intet som hör honom till; 31 men detta sker, för att världen skall förstå att jag älskar Fadern och gör såsom Fadern har bjudit mig. Stått upp, låt oss gå härfåran.»

14 »Edra hjärtan vare icke oroliga. Tron på Gud; tron ock på mig. 2 I min Faders hus äro många boningar; om så icke voro, skulle jag nu säga eder att jag går bort för att bereda eder rum. 3 Och om jag än går bort för att bereda eder rum, så skall jag dock komma igen och taga eder till mig; ty jag vill att där jag är, där skolen I ock vara. 4 Och vägen som leder dit jag går, den veten I.» 5 Tomas sade till honom: »Herre, vi veta icke vart du går; huru kunna vi då veta vägen?» 6 Jesus svarade honom: »Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig. 7 Haden I känt mig, så haden I ock känt min Fader; nu känner I honom och haven sett honom.» 8 Filippus sade till honom: »Herre, låt oss se Fadern, så hava vi nog.» 9 Jesus svarade honom: »Så lång tid har jag varit hos eder, och du har icke lärt känna mig, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern. Huru kan du då säga: 'Låt oss se Fadern'? 10 Tror du icke att jag är i Fadern, och att Fadern är i mig? De ord jag talar till eder talar jag icke av mig själv. Och gärningarna, dem gör Fadern, som bor i mig; de äro hans verk. 11 Tron mig; jag är i Fadern, och Fadern i mig. Varom icke, så tron för själva gärningarnas skull. 12 Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar som jag gör; och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern, 13 och vadhelst I bedjen om i mitt namn, det skall jag göra, på det att Fadern må bliva förhärligad i Sonen. 14 Ja, om I bedjen om något i mitt namn, så skall jag göra det. 15 Ålsken I mig, så hållen I mina bud, 16 och jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder: (aiōn g165) 17 sanningens Ande, som världen icke kan taga emot, ty hon ser honom icke och känner honom icke. Men I är vinträdet, I ären grenarna. Om någon förbliver i

15 »Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen. 2 Var gren i mig, som icke bär frukt, den tager han bort; och var och en som bär frukt, den rensar han, för att den skall bärta mer frukt. 3 I ären redan nu rena, i kraft av det ord som jag har talat till eder. 4 Förbliven i mig, så förbliver ock jag i eder. Såsom grenen icke kan bärta frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig. 5 Jag

sig, och jag i honom, så bär han mycken frukt; ty mig förutan kunnen I intet göra. 6 Om någon icke förbliver i mig, så kastas han ut såsom en avbruten gren och förtorkas; och man samlar tillhopa sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränna upp. 7 Om I förbliven i mig, och mina ord förbliva i eder, så mån I bedja om vadhelst I viljen, och det skall vederfasa eder. 8 Därigenom bliver min Fader förhärligad, att i bären mycken frukt och bliven mina lärjungar. 9 Såsom Fadern har älskat mig, så har ock jag älskat eder; förbliven i min kärlek. 10 Om I hållen mina bud, så förbliven I i min kärlek, likasom jag har hållit min Faders bud och förbliver i hans kärlek. 11 Detta har jag talat till eder, för att min glädje skall bo i eder, och för att eder glädje skall bliva fullkomlig. 12 Detta är mitt bud, att I skolen älska varandra, såsom jag har älskat eder. 13 Ingen har större kärlek, än att han giver sitt liv för sina vänner. 14 I ären mina vänner, om I gören vad jag bjuder eder. 15 Jag kallar eder nu icke längre tjänare, ty tjänaren får icke veta vad hans herre gör; vänner kallar jag eder, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag kungjort för eder. 16 I haven icke utvält mig, utan jag har utvält eder; och jag har bestämt om eder att I skolen gå åstad och bär frukt, sådan frukt som bliver beståndande, på det att Fadern må giva eder vadhelst I bedjen honom om i mitt namn. 17 Ja, det bjuder jag eder, att I skolen älska varandra. 18 Om världen hatar eder, så betänken att hon har hatat mig förr än eder. 19 Voren I av världen, så älskade ju världen vad henne tillhörde; men eftersom I icke ären av världen, utan av mig haven blivit utvalda och tagna ut ur världen, därför hatar världen eder. 20 Kommen ihåg det ord som jag sade till eder: 'Tjänaren är icke förmer än sin herre.' Hava de förföljt mig, så skola de ock förfölja eder; hava de hållit mitt ord, så skola de ock hålla edert. 21 Men allt detta skola de göra mot eder för mitt namns skull, eftersom de icke känna honom som har sänt mig. 22 Hade jag icke kommit och talat till dem, så skulle de icke hava haft synd; men nu hava de ingen ursäkt för sin synd. 23 Den som hatar mig, han hatar ock min Fader. 24 Hade jag icke bland dem gjort sådana gärningar, som ingen annan har gjort, så skulle de icke hava haft synd; men nu hava de sett dem, och hava likväl hatat både mig och min Fader. 25 Men det ordet skulle ju fullbordas, som är skrivet i

deras lag: 'De hava hatat mig utan sak.' 26 Dock, när Hjälparen kommer, som jag skall sända eder ifrån Fadern, sanningens Ande, som utgår ifrån Fadern, då skall han vittna om mig. 27 Också I kunnen vittna, eftersom I haven varit med mig från begynnelsen.»

16 »Detta har jag talat till eder, för att I icke skolen komma på fall. 2 Man skall utstöta eder ur synagogorna; ja, den tid kommer, då vemhelst som dräper eder skall mena sig därmed förrätta offertjänst åt Gud. 3 Och så skola de göra, därför att de icke hava lärt känna Fadern, ej heller mig. 4 Men detta har jag talat till eder, för att I, när den tiden är inne, skolen komma ihåg att jag har sagt eder det. Jag sade eder det icke från begynnelsen, ty jag var ju hos eder. 5 Och nu går jag bort till honom som har sänt mig; och ingen av eder frågar mig vart jag går. 6 Men edra hjärtan äro uppfyllda av bedrövelse, därför att jag har sagt eder detta. 7 Dock säger jag eder sanningen: Det är nyttigt för eder att jag går bort, ty om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder. 8 Och när han kommer, skall han låta världen få veta sanningen i fråga om synd och rättfärdighet och dom: 9 i fråga om synd, ty de tro icke på mig; 10 i fråga om rättfärdighet, ty jag går till Fadern, och I sen mig icke mer; 11 i fråga om dom, ty denna världens förste är nu dömd. 12 Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det. 13 Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder vad komma skall. 14 Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder. 15 Allt vad Fadern har, det är mitt; därför sade jag att han skall taga av mitt och förkunna det för eder. 16 En liten tid, och I sen mig icke mer; och åter en liten tid, och I fán se mig'.» 17 Då sade några av hans lärjungar till varandra: »Vad är detta som han säger till oss: 'En liten tid, och I sen mig icke; och åter en liten tid, och I fán se mig', så ock: 'Jag går till Fadern'?» 18 De sade alltså: »Vad är detta som han säger: 'En liten tid'? Vi förstå icke vad han talar.» 19 Då märkte Jesus att de ville fråga honom, och han sade till dem: »I talen med varandra om detta som jag sade: 'En liten tid, och I sen mig icke; och åter en liten tid, och I

fân se mig.' 20 Sannerligen, sannerligen säger jag jag hade hos dig, förrän världen var till. 6 Jag har eder: I skolen bliva bedrövade, men eder bedrövelse uppenbarat ditt namn för de människor som du har skall vändas i glädje. 21 När en kvinna föder barn, tagit ut ur världen och givit åt mig. De voro dina, och har hon bedrövelse, ty hennes stund är kommen; du har givit dem åt mig, och de hava hållit ditt ord. 7 men när hon har fött barnet, kommer hon icke mer Nu hava de förstått att allt vad du har givit åt mig, det ihåg sin vedermöda, ty hon gläder sig över att en kommer från dig. 8 Ty de ord som du har givit åt mig mänskliga är född till världen. 22 Så haven ock I nu har jag givit åt dem: och de hava tagit emot dem och bedrövelse; men jag skall se eder åter, och då skola hava i sanning förstått att jag är utgången från dig, edra hjärtan glädja sig, och ingen skall taga eder och de tro att du har sänt mig. 9 Jag beder för dem; glädje ifrån eder. 23 Och på den dagen skolen I icke det är icke för världen jag beder, utan för dem som du fråga mig om något. Sannerligen, sannerligen säger har givit åt mig, ty de äro dina 10 -- såsom allt mitt är jag eder: Vad I bedjen Fadern om, det skall han giva ditt, och ditt är mitt -- och jag är förhårligad i dem. 11 eder i mitt namn. 24 Hittills haven I ickebett om något Jag är nu icke längre kvar i världen, men de äro kvar i mitt namn; bedjen, och I skolen få, för att eder glädje i världen, när jag går till dig. Helige Fader, bevara skall bliva fullkomlig. 25 Detta har jag talat till eder i dem i ditt namn -- det som du har förtrott åt mig -- förtäckta ord; den tid kommer, då jag icke mer skall för att de må vara ett, likasom vi äro ett. 12 Medan tala till eder i förtäckta ord, utan öppet förkunna för jag var hos dem, bevarade jag dem i ditt namn, det eder om Fadern. 26 På den dagen skolen I bedja som du har förtrott åt mig; jag vakade över dem, och i mitt namn. Och jag säger eder icke att jag skall ingen av dem gick i fördärvet, ingen utom fördärverts bedja Fadern för eder, 27 ty Fadern själv älskar eder, man, ty skriften skulle ju fullbordas. 13 Nu går jag eftersom I haven älskat mig och haven trott att jag är till tid; dock talar jag detta, medan jag ännu är här i utgången från Gud. 28 Ja, jag har gått ut ifrån Fadern världen, för att de skola hava min glädje fullkomlig i och har kommit i världen; åter lämnar jag världen och sig. 14 Jag har givit dem ditt ord; och världen har går till Fadern.» 29 Då sade hans lärjungar: »Se, nu hatat dem, eftersom de icke äro av världen, likasom talar du öppet och brukar inga förtäckta ord. 30 Nu icke heller jag är av världen. 15 Jag beder icke att veta vi att du vet allt, och att det icke är behövligt för du skall taga dem bort ur världen, utan att du skall dig att man frågar dig; därför tro vi att du är utgången bevara dem från det onda. 16 De äro icke av världen, från Gud.» 31 Jesus svarade dem: »Nu tron I? 32 Se, likasom icke heller jag är av världen. 17 Helga dem den stund kommer, ja, den är redan kommen, så I i sanningen; ditt ord är sanning. 18 Såsom du har skolen förskingras, var och en åt sitt håll, och lämna sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen. mig allena. Dock, jag är icke allena, ty Fadern är med 19 Och jag helgar mig till ett offer för dem, på det mig. 33 Detta har jag talat till eder, för att I skolen att ock de må vara i sanning helgade. 20 Men icke hava frid i mig. I världen liden i betryck; men varen för dessa allenast beder jag, utan ock för dem som vid gott mod, jag har övervunnit världen.» ty jag går genom deras ord komma till tro på mig; 21 jag beder till Fadern.

17 Sedan Jesus hade talat detta, lyfte han upp sina ögon mot himmelen och sade: »Fader, stunden är kommen; förhårliga din Son, på det att din Son må förhårliga dig, 2 eftersom du har givit honom makt över allt kött, för att han skall giva evigt liv åt alla dem som du har givit åt honom. (aiōnios g166) 3 Och detta är evigt liv, att de känna dig, den enda sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus. (aiōnios g166) 4 Jag har förhårligat dig på jorden, genom att fullborda det verk som du har givit mig att utföra. 5 Och nu, Fader, förhårliga du mig hos dig själv, med den härlighet som

att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. 22 Och den härlighet som du har givit mig, den har jag givit åt dem, för att de skola vara ett, såsom vi äro ett 23 -- jag i dem, och du i mig -- ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig. 24 Fader, jag vill att där jag är, där skola ock de som du har givit mig vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig; ty du har älskat mig före världens begynnelse. 25

Rättfärdige Fader, världen har icke lärt känna dig, den manns lärjungar?» Han svarade: »Nej, det är men jag känner dig, och dessa hava förstått att du har jag icke.» **18** Men tjänarna och rättsbetjänterna hade sänt mig. **19** Och jag har kungjort för dem ditt namn gjort upp en koleld, ty det var kallt, och de stodo där och skall kungöra det, på det att den kärlek, som du och värmde sig; bland dem stod också Petrus och har älskat mig med, må vara i dem, och jag i dem.» värmde sig. **20** Översteprästen frågade nu Jesus om hans lärjungar och om hans lära. **21** Jesus svarade honom: »Jag har öppet talat för världen, jag har alltid undervisat i synagogan eller i helgedomen, på ställen där alla judar komma tillsammans; hemligen har jag intet talat. **22** Varför frågar du då mig? Dem som hava hört mig må du fråga om vad jag har talat till dem. De veta ju vad jag har sagt.» **23** När Jesus sade detta, gav honom en av rättstjänarna, som stod där bredvid, ett slag på kinden och sade: »Skall du så svara översteprästen?» **24** Jesus svarade honom: »Har jag talat orätt, så bevisa att det var orätt; men har jag talat rätt, varför slår du mig då?» **25** Och Hannas sände honom bunden till översteprästen Kaifas. **26** Men Simon Petrus stod och värmde sig. Då sade de till honom: »Är icke också du en av hans lärjungar?» Han nekade och sade: »Det är jag icke.» **27** Då sade en av översteprästens tjänare, en frände till den som Petrus hade huggit örat av: »Såg jag icke själv att du var med honom i örtagården?» **28** Då nekade Petrus åter. Och i detsamma gol hanen. Sedan förde de Jesus från Kaifas till pretoriet; och det var nu morgon. Men själva gingo de icke in i pretoriet, för att de icke skulle bliva orenade, utan skulle kunna äta påskalammet. **29** Då gick Pilatus ut till dem och sade: »Vad haven I för anklagelse att framhära mot denne man?» **30** De svarade och sade till honom: »Vore han icke en illgärningsman, så hade vi icke överlämnat honom åt dig.» **31** Då sade Pilatus till dem: »Tagen I honom, och dömen honom efter eder lag.» Judarna svarade honom: »För oss är det icke lovligt att avliva någon.» **32** Ty Jesu ord skulle fullbordas, det som han hade sagt för att giva till känna på vad sätt han skulle dö. **33** Pilatus gick åter in i pretoriet och kallade Jesus till sig och sade till honom: »Är du judarnas konung?» **34** Jesus svarade: »Säger du detta av dig själv, eller hava andra sagt dig det om mig?» **35** Pilatus svarade: »Jag är väl icke en jude! Ditt eget folk och översteprästerna hava överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?» **36** Jesus svarade: »Mitt rike är icke av denna världen. Om mitt rike vore av denna världen, så hade väl mina tjänare

18 När Jesus hade sagt detta, begav han sig med sina lärjungar därifrån och gick över bäcken Kidron till andra sidan. Där var en örtagård, och i den gick han in med sina lärjungar. **2** Men också Judas, han som förrådde honom, kände till det stället, ty där hade Jesus och hans lärjungar ofta kommit tillsammans. **3** Och Judas tog nu med sig den romerska vakten, så och några av översteprästernas och fariséernas tjänare, och kom dit med bloss och lyktor och vapen. **4** Och Jesus, som visste allt vad som skulle övergå honom, gick fram och sade till dem: »Vem söken I?» **5** De svarade honom: »Jesus från Nasaret.» Jesus sade till dem: »Det är jag.» Och Judas, förrädaren, stod också där ibland dem. **6** När Jesus nu sade till dem: »Det är jag», veko de tillbaka och föllo till marken. **7** Åter frågade han dem då: »Vem söken I?» De svarade: »Jesus från Nasaret.» **8** Jesus sade: »Jag har sagt eder att det är jag; om det alltså är mig I söken, så låten dessa gå.» **9** Ty det ordet skulle fullbordas, som han hade sagt: »Av dem som du har givit mig har jag icke förlorat någon.» **10** Och Simon Petrus, som hade ett svärd, drog ut det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat; och tjänarens namn var Malkus. **11** Då sade Jesus till Petrus: »Stick ditt svärd i skidan. Skulle jag icke dricka den kalk som min Fader har givit mig?» **12** Den romerska vakten med sin överste och de judiska rättstjänarna grepo då Jesus och bundo honom **13** och förde honom bort, först till Hannas; denne var nämligen svärfader till Kaifas, som var överstepräst det året. **14** Och det var Kaifas som under rådplägningen hade sagt till judarna, att det vore bäst om en man finge dö för folket. **15** Och Simon Petrus jämté en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var bekant med översteprästen och gick med Jesus in på översteprästens gård; **16** men Petrus stod utanför vid porten. Den andre lärjungen, den som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med portvakterskan och fick så föra Petrus ditin. **17** Tjänstekvinnan som vaktade porten sade därvid till Petrus: »Är icke också du en av

kämpat för att jag icke skulle bliva överlämnad åt föra ut Jesus och satte sig på domarsätet, på en plats judarna. Men nu är mitt rike icke av denna världen.» som kallades Litostroton, på hebreiska Gabbata. **14**
37 Så sade Pilatus till honom: »Så är du dock en konung?» Jesus svarade: »Du säger det själv, att jag är en konung. Ja, därtill är jag född, och därtill har jag konung!» **15** Då skriade de: »Bort med honom! Bort kommit i världen, att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst.» **38** Pilatus sade till honom: »Vad är sanning?» När svarade: »Vi hava ingen annan konung än kejsaren.» han hade sagt detta, gick han åter ut till judarna och **16** Då gjorde han dem till viljes och bjöd att han skulle sade till dem: »Jag finner honom icke skyldig till något brott. **39** Nu är det en sedvänja hos eder, att jag vid skall give eder en fånge lös. Viljen I då att jag kallades Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata. skall give eder 'judarnas konung' lös?» **40** Då skriade **18** Där korsfäste de honom, och med honom två de åter och sade: »Icke honom, utan Barabbas.» **19**andra, en på vardera sidan, och Jesus i mitten. **19** Men Pilatus lät också göra en överskrift och sätta upp den på korset; och den lydde så: »Jesus från Nasaret, judarnas konung.» **20** Den överskriften läste många av judarna, ty det ställe där Jesus var korsfäst låg nära staden: och den var avfattad på hebreiska, på latin och på grekiska. **21** Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: »Skriv icke: 'Judarnas konung', utan skriv att han har sagt sig vara judarnas konung.» **22** Pilatus svarade: »Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.» **23** Då nu krigsmännen hade korsfäst Jesus, togo de hans kläder och delade dem i fyra delar, en del åt var krigsman. Också livklädningen togo de. Men livklädningen hade inga sömmar, utan var vävd i ett stycke, uppifrån och alltigenom. **24** Därför sade de till varandra: »Låt oss icke skära sönder den, utan kasta lott om vilken den skall tillhöra.» Ty skriften ord skulle fullbordas: »De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädning.» Så gjorde nu krigsmännen. **25** Men vid Jesu kors stodo hans moder och hans moders syster, Maria, Klopas' hustru, och Maria från Magdala. **26** När Jesus nu fick sesin moder och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin moder: »Moder, se din son.» **27** Sedan sade han till lärjungen: »Se din moder.» Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig. **28** Eftersom nu Jesus visste att allt annat redan var fullbordat, sade han därefter, då ju skriften skulle i allt uppfyllas: »Jag törstar.» **29** Där stod då en kärl som var fullt av ättikvin. Med det vinet fyllde de en svamp, som de satte på en isopsstångel och förde till hans mun. **30** Och när Jesus hade tagit emot vinet, sade han: »Det är fullbordat.» Sedan böjde han ned

19 Så tog då Pilatus Jesus och lät gissla honom.

2 Och krigsmännen vredo samman en krona av törnen och satte den på hans huvud och klädde på honom en purpurfärgad mantel. **3** Sedan trädde de fram till honom och sade: »Hell dig, du judarnas konung!» och slogo honom på kinden. **4** Åter gick Pilatus ut och sade till folket: »Se, jag vill föra honom ut till eder, på det att I mån förstå att jag icke finner honom skyldig till något brott.» **5** Och Jesus kom då ut, klädd i törnekronan och den purpurfärgade manteln. Och han sade till dem: »Se mannen!» **6** Då nu översteprästerna och rättstjänarna fingo se honom, skriade de: »Korsfäst! Korsfäst!» Pilatus sade till dem: »Tagen I honom, och korsfästen honom; jag finner honom icke skyldig till något brott.» **7** Judarna svarade honom: »Vi hava själva en lag, och efter den lagen måste han dö, ty han har gjort sig till Guds Son.» **8** När Pilatus hörde dem tala så, blev hans fruktan ännu större. **9** Och han gick åter in i pretoriet och frågade Jesus: »Varifrån är du?» Men Jesus gav honom intet svar. **10** Då sade Pilatus till honom: »Svarar du mig icke? Vet du då icke att jag har makt att ge dig lös och makt att korsfästa dig?» **11** Jesus svarade honom: »Du hade alls ingen makt över mig, om den icke vore dig given ovanifrån. Därför har den större synd, som har överlämnat mig åt dig.» **12** Från den stunden sökte Pilatus efter någon utväg att ge honom lös. Men judarna ropade och sade: »Giver du honom lös, så är du icke kejsarens vän. Vemhelst som gör sig till konung, han sätter sig upp mot kejsaren.» **13** När Pilatus hörde de orden, lät han

huvudet och gav upp andan. **31** Men eftersom det var tillredelsedag och judarna icke ville att kropparna skulle bliva kvar på korset över sabbaten (det var nämligen en stor sabbatsdag), bådo de Pilatus att han skulle låta sönderslä å korsfästas ben och taga bort kropparna. **32** Så kommo då krigsmännen och slogo sönder den förstes ben och sedan den andres som var korsfäst med honom. **33** När de därrefter kommo stack upp han sida med ett spjut, och strax kom därför ut blod och vatten. **35** Och den som har sett detta, han har vitnat därörom, för att ock I skolen tro; och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning. **36** Ty detta skedde, för att skriftens ord skulle fullbordas: »Intet ben skall sönderslä å honom.» **37** min Herre, och jag vet icke var de hava lagt honom.» Och åter ett annat skriftens ord lyder så: »De skola se upp till honom som de hava stungit.» **38** Men Josef från Arimatea, som var en Jesu lärjunge -- fastän och bad Pilatus att få taga Jesu kropp; och Pilatus första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid tillredelse till begravning. **41** Men invid det ställe där han hade blivit korsfäst var en örtagård, och i örtagården fanns en ny grav, som ännu ingen hade varit lagd i. **42** Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

20 Men på första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala dit till graven och fick se stenen vara borttagen från graven. **2** Då skyndade hon därför och kom till Simon Petrus och till den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: »De hava tagit Herren bort ur graven, och vi veta icke var de hava lagt honom.» **3** Då begåvo sig Petrus och den andre lärjungen åstad på väg till graven. **4** Och de sprungo båda på samma gång; men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. **5** Och när han lutade sig ditin, så han linnebindlarna ligga där; dock gick han icke in. **6** Sedan, efter honom, kom ock

Simon Petrus dit. Han gick in i graven och fick så se huru bindlarna lågo där, **7** och huru duken som hade varit höjd över hans huvud icke låg tillsammans med bindlarna, utan för sig själv på ett särskilt ställe, hopvecklad. **8** Då gick ock den andre lärjungen ditin, han som först hade kommit till graven; och han såg och trodde. **9** De hade nämligen ännu icke förstått skriftens ord, att han skulle uppstå från de döda. **10** till Jesus och sågo honom redan vara död, slogo de Och lärjungarna gingo så hem till sitt igen. **11** Men icke sönder hans ben; **14** men en av krigsmännen Maria stod och grät utanför graven. Och under det stack upp han sida med ett spjut, och strax kom hon grät, lutade hon sig in i graven **12** och fick då fötternas. **13** Och de sade till henne: »Kvinna, varför gråter du?» Hon svarade dem: »De hava tagit bort fullbordas: »Intet ben skall sönderslä å honom.» **37** min Herre, och jag vet icke var de hava lagt honom.» Och åter ett annat skriftens ord lyder så: »De skola se upp till honom som de hava stungit.» **38** Men Josef från Arimatea, som var en Jesu lärjunge -- fastän och bad Pilatus att få taga Jesu kropp; och Pilatus första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid tillredelse till begravning. **41** Men invid det ställe där han hade blivit korsfäst var en örtagård, och i örtagården fanns en ny grav, som ännu ingen hade varit lagd i. **42** Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

14 Vid det hon sade detta, vände hon sig om och se upp till honom som de hava stungit. **15** Jesus sade till henne: »Kvinna, varför i hemlighet, av fruktan för judarna -- kom därrefter gråter du? Vem söker du?» Hon trodde att det var och bad Pilatus att få taga Jesu kropp; och Pilatus första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid tillredelse till begravning. **41** Men invid det ställe där han hade blivit korsfäst var en örtagård, och i örtagården fanns en ny grav, som ännu ingen hade varit lagd i. **42** Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

16 Vid det hon sade detta, vände hon sig om och se upp till honom som de hava stungit. **17** Jesus sade till henne: »Rör icke örtagårdsmästaren och svarade honom: »Herre, om tillstadde honom det. Då gick han åstad och tog hans kropp. **39** Och jämväl Nikodemus kom dit, han som första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid tillredelse till begravning. **41** Men invid det ställe där han hade blivit korsfäst var en örtagård, och i örtagården fanns en ny grav, som ännu ingen hade varit lagd i. **42** Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

18 Vid det hon sade detta, vände hon sig om och se upp till honom som de hava stungit. **19** Jesus sade till henne: »Rabbuni!» (det betyder mästare). **20** Och när han hade sagt detta till henne: »Rör icke örtagårdsmästaren och svarade honom: »Herre, om tillstadde honom det. Då gick han åstad och tog hans kropp. **39** Och jämväl Nikodemus kom dit, han som första gången hade besökt honom om natten; denne förde med sig en blandning av myrra och aloe, vid tillredelse till begravning. **41** Men invid det ställe där han hade blivit korsfäst var en örtagård, och i örtagården fanns en ny grav, som ännu ingen hade varit lagd i. **42** Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

21 Åter sade Jesus till dem: »Frid være med eder! Såsom Fadern har sänt mig, så sänder ock jag eder.» **22** Och när han hade sagt detta, andades han på dem och sade till dem: »Tagen emot helig ande! **23** Om I förlåten någon hans synder, så äro de honom förlåtna; och om I binden någon i hans synder, så är han bunden i dem.» **24** Men Tomas, en av de tolv, han som kallades Didymus, var icke med dem, när Jesus

20 Men på första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala dit till graven och fick se stenen vara borttagen från graven. **2** Då skyndade hon därför och kom till Simon Petrus och till den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: »De hava tagit Herren bort ur graven, och vi veta icke var de hava lagt honom.» **3** Då begåvo sig Petrus och den andre lärjungen åstad på väg till graven. **4** Och de sprungo båda på samma gång; men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. **5** Och när han lutade sig ditin, så han linnebindlarna ligga där; dock gick han icke in. **6** Sedan, efter honom, kom ock

kom. **25** Då nu de andra lärjungarna sade till honom att de hade sett Herren, svarade han dem: »Om jag icke ser hålen efter spikarna i hans händer och sticker mitt finger i hålen efter spikarna och sticker min hand i hans sida, så kan jag icke tro det.» **26** Åtta sönder. **12** Därefter sade Jesus till dem: »Kommen dagar därefter voro hans lärjungar åter därinne, och Tomas var med bland dem. Då kom Jesus, medan dörrarna voro stängda, och stod mitt ibland de, och Tomás: »Räck hit dit finger, se här äro mina händer; och var nu tredje gången som Jesus uppenbarade sig och räck hit din hand, och stick den i min sida. Och för sina lärjungar, sedan han hade uppstått från de tvivla icke, utan tro.» **28** Tomas svarade och sade till honom: »Min Herre och min Gud!» **29** Jesus sade till Petrus: »Simon, Johannes' son, älskar du mig mer än dessa göra?» Han svarade honom: »Ja, Herre; äro de som icke se och dock tro.» **30** Ännu många hava blivit uppskrivna, för att I skolen tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att I genom tron skolen hava liv i hans namn.

21 Därefter uppenbarade sig Jesus åter för lärjungarna, vid Tiberias' sjö; och vid den uppenbarelsen gick så till: **2** Simon Petrus och Tomas, som kallades Didymus, och Natanael, han som var från Kana i Galileen, och Sebedeus' söner voro tillsammans, och med dem två andra av hans lärjungar. **3** Simon Petrus sade då till dem: »Jag vill gå åstad och fiska.» De sade till honom: »Vi gå också med dig.» Så begåvo de sig åstad och stego i båten. Men den natten fingo de intet. **4** När det sedan hade blivit morgon, stod Jesus där på stranden; dock visste lärjungarna icke att det var Jesus. **5** Och Jesus sade till dem: »Mina barn, haven I något att äta?» De svarade honom: »Nej.» **6** Han sade till dem: »Kasten ut nätet på högra sidan om båten, så skolen I få.» Då kastade de ut; och nu fingo de en så stor hop fiskar, att de icke förmådde dra upp nätet. **7** Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: »Det är Herren.» När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig sin överklädnad -- ty han var oklädd -- och gav sig i sjön. **8** Men de andra lärjungarna kommo med båten och drogo efter sig nätet med fiskarna; de voro nämligen icke längre från land än vid pass två hundra alnar. **9** När de sedan hade stigit i land, såg de glöd ligga där och fisk, som låg därpå, och bröd. **10** Jesus sade till dem: »Tagen

hit av de fiskar som I nu fingen.» **11** Då steg Simon Petrus i båten och drog nätet upp på land, och det var fullt av stora fiskar, ett hundra femtio tre stycken. Och fastän de voro så många, hade nätet icke gått att fråga honom vem han var, ty de förstodo att det för sina lärjungar, sedan han hade uppstått från de tivla icke, utan tro.» **12** Åtta och gav dem, likaledes ock av fiskarna. **14** Detta och äten.» Och ingen av lärjungarna dristade sig att fråga honom vem han var, ty de förstodo att det för sina lärjungar, sedan han hade uppstått från de tivla icke, utan tro.» **15** När de hade ätit, sade Jesus till Simon Petrus: »Förd mina lamm.» **16** Åter frågade han honom, för att fråga honom: »Simon, Johannes' son, älskar du mig mer än dessa göra?» Han svarade honom: »Ja, Herre; du vet att jag har dig kär.» Då sade han till honom: »Var en andra tecken, som icke äro uppskrivna i denna bok, jag har dig kär.» **17** Då sade han till honom: »Var en herde för mina får.» **18** För tredje gången frågade han honom: »Simon, Johannes' son, har du mig kär?» Petrus blev bedrövd över att han för tredje gången frågade honom: »Har du mig kär?» Och han svarade honom: »Herre, du vet allting; du vet att jag har dig kär.» Då sade Jesus till honom: »Förd mina får. **19** Sannerligen, sannerligen säger jag dig: När du var yngre, omgjordade du dig själv och gick varf du ville; men när du bliver gammal, skall du nødgas sträcka ut dina händer, och en annan skall omgjorda dig och föra dig dit du icke vill.» **20** Detta sade han för att giva till känna med hurudan död Petrus skulle förhärliga Gud. Och sedan han hade sagt detta, sade han till honom: »Följ mig.» **21** När Petrus vände sig om, fick han se att den lärjunge som Jesus älskade följde med, densamma som under aftonmåltiden hade lutat sig mot hans bröst och frågat honom: »Herre, vilken är det som skall förråda dig?» **22** Då nu Petrus såg den lärjungen, frågade han Jesus: »Herre, huru bliver det då med denne?» **23** Jesus svarade honom: »Om jag vill att han skall leva kvar, till dess jag kommer, vad kommer det dig vid? Följ du mig.» **24** Så kom det talet ut ibland bröderna, att den lärjungen icke skulle dö. Men Jesus hade icke sagt till honom att han icke skulle dö, utan allenast: »Om jag vill att han skall leva kvar, till dess jag kommer, vad kommer det dig vid?» **25** Det är den lärjungen som vittnar om detta, och

som har skrivit detta; och vi veta att hans vittnesbörd är sant. 25 Ånnu mycket annat var det som Jesus gjorde; och om allt detta skulle uppskrivas, det ena med det andra, så tror jag att icke ens hela världen skulle kunna rymma de böcker som då bleve skrivna.

H. PISAN.

Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud,
färdigsmyckad såsom en brud som är prydd för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från
tronen säga: »Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem,
och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem.

Uppenbarelseboken 21:2-3

Uppenbarelseboken

19 Sedan hörde jag likasom starka röster av en stor skara i himmelen, som sade »Halleluja! Frälsningen och äran och makten tillhörer vår Gud. 2 Ty rätta och rättfärdiga äro hans domar; han har dömt den stora skökan, som fördärvade jorden genom sin otukt, och han har utkräftat sina tjänares blod av hennes hand.» 3 Och åter sade de: »Halleluja! Och röken från henne stiger upp i eigheternas eigheter! (aiōn g165) 4 Och de tjugufyra äldste och de fyra väsendena föllo ned och tillbådro Gud, som satt på tronen; de sade: »Amen! Halleluja!» 5 Och från tronen utgick en röst, som sade: »Loven vår Gud, alla i hans tjänare, I som frukten honom, både små och stora.» 6 Och jag hörde likasom röster av en stor skara, lika bruset av stora vatten och dånet av starka tordön; de sade: »Halleluja! Herren, vår Gud, den Allsmäktige, har nu trätt fram såsom konung. 7 Låtom oss glädjas och fröjda oss och ge honom äran; ty tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo. 8 Och åt henne har blivit givet att kläda sig i fint linne, skinande och rent.» Det fina linnet är de heligas rättfärdighet. 9 Och han sade till mig: »Skriv: Saliga äro de som äro bjudna till Lammets bröllopsmåltid.» Ytterligare sade han till mig: »Dessa ord äro sanna Guds ord.» 10 Och jag föll ned för hans fötter för att tillbedja honom, men han sade till mig: »Gör icke så. Jag är din medtjänare och dina bröders, deras som hava Jesu vittnesbörd. Gud skall du tillbedja. Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande.» 11 Och jag såg himmelen öppen och fick där se en vit häst; och mannen som satt på den heter »Trost och sannfärdig», och han dömer och strider i rättfärdighet. 12 Hans ögon voro såsom eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor och hade ett namn där skrivet, som ingen känner utom han själv. 13 Och han var klädd i en mantel som var doppad i blod; och det namn han har fått är »Guds Ord». 14 Och honom följe, på vita hästar, de himmelska härskarorna, klädda i fint linne, vitt och rent. 15 Och från hans mun utgick ett skarpt svärd, varmed han skulle slå folken. Och han skall styra dem med järnspira; och han trampar Guds, den Allsmäktiges, stränga vredes vinpress. 16 Och på sin mantel, över sin länd, har han detta namn skrivet: »Konungarnas konung och herrarnas herre.» 17 Och jag såg en ängel stå i solen, och denne ropade med hög röst och sade till alla fåglar som flögo fram uppe i himlarymden: »Kommen hit, församlen eder till Guds stora gästabud, 18 för att äta kött av konungar och krigsöverstar och hjältar, kött av hästar och deras ryttare, ja, kött av alla, både fria och trålar, både små och stora.» 19 Och jag såg vilddjuret och konungarna på jorden med sina härskaror, samlade för att utkämpa sin strid mot honom som satt på hästen och mot hans härska. 20 Och vilddjuret blev gripet, därjämte ock den falske profeten, som i dess åsyn hade gjort de tecken med vilka han hade förvillat dem som hade tagit vilddjurets märke, och dem som hade tillbett dess bild. Båda blevo de levande kastade i eldsjön, som brann med svavel. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Och de andra blevo dräpta med ryttarens svärd, det som utgick från hans mun; och alla fåglar blevo mättade av deras kött.

20 Och jag såg en ängel komma ned från himmelen; han hade nyckeln till avgrunden och hade en stor kedja i sin hand. (Abyssos g12) 2 Och han grep draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan, och fängslade honom för tusen år 3 och kastade honom i avgrunden och stängde igen och satte dit ett insegel över honom på det att han icke mer skulle förvilla folken, förrän de tusen åren hade gått till ända. Därefter skall han åter kommalös för en liten tid. (Abyssos g12) 4 Och jag såg troner stå där, och de satte sig på dem, de åt vilka gavs makt att hålla dom. Och jag såg de människors själar, som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och Guds Ords skull, och som icke hade tillbett vilddjuret eller dess bild, och icke heller tagit dess märke på sina pannor och sina händer; dessa blevo nu åter levande och fingo regera med Kristus i tusen år. 5 (De övriga döda blevo icke levande, förrän de tusen åren hade gått till ända.) Detta är den första uppståndelsen. 6 Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen; över dem har den andra döden ingen makt, utan de skola vara Guds och Kristi präster och skola få regera med honom de tusen åren. 7 Men när de tusen åren hava gått till ända, skall Satan kommalös ur sitt fängelse. 8 Han skall då gå ut för att förvilla de folk som bo vid Jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till den stundande striden; och de äro till antalet såsom sanden i havet. 9 Och de draga

fram över jordens hela vidd och omringa de heligas läger och »den älskade staden»; men eld faller ned från himmelen och förtär dem. **10** Och djävulen, som förvillade dem, bliver kastad i samma sjö av eld och svavel, dit vilddjuret och den falske profeten hade blivit kastade; och de skola där plågas dag och natt i evigheternas evigheter. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Och jag såg en stor vit tron och honom som satt därpå; och för hans ansikte flydde jord och himmel, och ingen plats blev funnen för dem. **12** Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplåtna. Och jämväl en annan bok blev upplåten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna. **13** Och havet gav igen de döda som voro däri, och döden och dödsriket gavo igen de döda som voro i dem; och dessa blev dömda, var och en efter sina gärningar. (Hadēs g86) **14** Och döden och dödsriket blevo kastade i den brinnande sjön; detta, den brinnande sjön, är den andra döden. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Och om någon icke fanns skriven i livets bok, så blev han kastad i den brinnande sjön. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Och jag såg en ny himmel och en ny jord; ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer. **2** Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmyckad såsom en brud som är prydd för sin brudgum. **3** Och jag hörde en stark röst från tronen säga: »Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem **4** och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var är nu förgånget.» **5** Och han som satt på tronen sade: »Se, jag gör allting nytt.» Ytterligare sade han: »Skriv: ty dessa ord äro visa och sanna.» **6** Han sade vidare till mig: »Det är gjort. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag give att dricka för intet ur källan med livets vatten. **7** Den som vinner seger, han skall få detta till arvedel, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. **8** Men de fega och de otrogna, och de som hara gjort vad styggeligt är, och dråpare och otuktiga människor och trollkarlar och avgudadyrkare och alla

lögner skola få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel; detta är den andra döden.» (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Och en av de sju änglarna med de sju skålar, som voro fulla med de sju sista plågorna, kom och talade till mig och sade: »Kom hit, så skall jag visa dig bruden, Lammets hustru.» **10** Och han förde mig i anden åstad upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ned från himmelen, från Gud, **11** med Guds härlighet. Den glänste likt den dyrbaraste ädelsten, den var såsom kristallklar jaspis. **12** Den hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna stodo tolv änglar, och över portarna voro skrivna namn: namnen på Israels barns tolv stammar. **13** I öster voro tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. **14** Och stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stodo tolv namn: namnen på Lammets tolv apostlar. **15** Och han som talade till mig hade en gyllene mätstång för att därmed mäta staden och dess portar och dess mur. **16** Och staden utgjorde en fyrkant, och dess längd var lika stor som dess bredd. Och med stången mätte han staden: dess mått var tolv tusen stadier, dess längd och bredd och höjd voro lika. **17** Och han mätte dess mur: den var ett hundra fyrtiofyra alnar efter människors mått, som ock är änglars. **18** Och stadsmuren var byggd av jaspis, men staden själv var av rent guld, likt rent glas. **19** Stadsmurens grundstenar voro skönt lagda och utgjordes av alla slags ädelstenar. Den första grundstenen var en jaspis, den andra en safir, den tredje en kalcedon, den fjärde en smaragd, **20** den femte en sardonyx, den sjätte en karneol, den sjunde en krysotil, den åttonde den beryll, den nionde en topas, den tionde en krysopras, den elfte en hyacint, den tolfta en ametist. **21** Och de tolv portarna utgjordes av tolv pärlor; var särskild port utgjordes av en enda pärla. Och stadsens gata var av rent guld, likt genomskinligt glas. **22** Och jag såg i den intet tempel, ty Herren Gud, den Allsmäktige, är dess tempel, han och Lammet. **23** Och staden behöver icke sol eller måne till att lysa där, ty Guds härlighet upplyser den och dess ljus är Lammet. **24** Och folken skola vandra i dess ljus, och jordens konungar föra ditin, vad härligt de hava. **25** Dess portar skola aldrig stängas om dagen -- natt skall icke finnas där **26** och vad härligt och dyrbart folken hava skall man föra ditin. **27** Men

intet orent skall någonsin komma ditin, och ingen som gör vad styggeligt är och lögn, utan allenast de som äro skrivna i livets bok, Lammets bok. Se A och O i Ordförkl.

22 Och han visade mig en ström med vatten, klar som kristall. Den gick ut från Guds och Lammets tron 2 och flöt fram mitt igenom stadens gata. Och på båda sidor om strömmen stodo livsträd, som gavol tolv skördar, ty de buro frukt var månad; och trädens löv tjänade till läkedom för folken. 3 Och ingen förbannelse skall vara mer. Och Guds och Lammets tron skall stå där inne, och hans tjänare skall tjäna honom 4 och skola se hans ansikte; och hans namn skall stå tecknat på deras pannor. 5 Och ingen natt skall vara mer; och de behöva icke någon lampas ljus, ej heller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skola regera i evigheternas evigheter. (aiōn g165) 6 Och han sade till mig: »Dessa ord äro vissa och sanna; och Herren, profeternas andars Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. 7 Och se, jag kommer snart. Salig är den som tager vara på de profetians ord som stå i denna bok.» 8 Och jag, Johannes, var den som hörde och såg detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ned för att tillbedja inför ängelns fötter, hans som visade mig detta. 9 Men han sade till mig: »Gör icke så. Jag är din medtjänare och dina bröders, profeternas, och deras som taga vara på denna boks ord. Gud skall du tillbedja.» 10 Och han sade till mig: »Göm icke under något insegel de profetians ord som stå i denna bok; ty tiden är nära. 11 Må den som är örättfärdig fortfara att öva sin örättfärdighet och den som är oren att orena sig. Så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig. 12 Se, jag kommer snart och har med mig min lön, för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro. 13 Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden. 14 Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar. 15 Men de som äro hundar och trollkarlar och otuktiga och dråpare och avgudadyrkare och alla som älska och göra lögner, de måste alla stanna därutanför.» 16 Jag, Jesus, har sänt min ängel för att i församlingarna vittna om detta för eder. Jag är telningen från Davids rot och kommen av hans släkt,

jag är den klara morgonstjärnan. 17 Och Anden och bruden säga: »Kom.» Och den som hör det, han säge »Kom.» Och den som törstar, han komme; ja den som vill, han tage livets vatten för intet. 18 För var och en som hör de profetians ord, som stå i denna bok betygar jag detta: »Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor om vilka är skrivet i denna bok. 19 Och om någon tager bort något från de ord som stå i denna profetias bok, så skall Gud taga ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, om vilka är skrivet i denna bok.» 20 Han som betygar detta säger: »Ja, jag kommer snart.» Amen. Kom Herre Jesus! 21 Herren Jesu nåd vare med alla. Se A och O i Ordförkl.

66 Verser

Svensk at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Mosebok 9:8 Ytterligare sade Gud till Noa och till hans söner med honom: 9:9 »Se, jag vill upprätta ett förbund med eder, och med edra efterkommande efter eder, 9:10 och med alla levande varelser som I haven hos eder: fåglar, boskapsdjur och alla vilda djur hos eder, alla jordens djur som hava gått ut ur arken. 9:11 Jag vill upprätta ett förbund med eder: härefter skall icke mer ske att allt kött utrotas genom flodens vatten; ingen flod skall mer komma och fördärva jorden.» 9:12 Och Gud sade: »Detta skall vara tecknet till det förbund som jag gör mellan mig och eder, jämte alla levande varelser hos eder, för eviga tider: 9:13 min båge sätter jag i skyen; den skall vara tecknet till förbundet mellan mig och jorden.

2 Mosebok 14:13 Då svarade Mose folket: »Frukten icke; ståن fasta, så skolen I se vilken frälsning HERREN i dag skall bereda eder; ty aldrig någonsin skolen I mer få se egyptierna så, som I sen dem i dag. 14:14 HERREN skall strida för eder, och I skolen vara stilla därvid.»

3 Mosebok 20:26 I skolen vara mig heliga, ty jag, HERREN, är helig, och jag har avskilt eder från andra folk, för att I skolen höra mig till.

4 Mosebok 6:24 HERREN välsigne dig och bevare dig. 6:25 HERREN låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nädig. 6:26 HERREN vände sitt ansikte till dig och give dig frid.

5 Mosebok 18:18 En profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är dig lik, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag bjuder honom. 18:19 Och om någon icke lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, så skall jag själv utkräva det av honom.

Josua 1:7 Allenast må du vara helt frimodig och oförfärad till att i alla stycken hålla den lag som min tjänare Mose har givit dig och göra efter den; vik icke av därifrån vare sig till höger eller till vänster; på det att du må hava framgång i allt vad du företager dig. 1:8 Låt icke denna lagbok vara skild från din mun; tänk på den både dag och natt, så att du i alla stycken håller det som är skrivet i den och gör där efter; ty då skola dina vägar vara lyckosamma, och då skall du hava framgång. 1:9 Se, jag har bjudit dig att vara frimodig och oförfärad; så var nu icke förskräckt eller försagd. Ty HERREN, din Gud, är med dig i allt vad du företager dig.»

Domarboken 2:7 Och folket tjänade HERREN, så länge Josua levde, och så länge de äldste levde, de som voro kvar efter Josua, dessa som hade sett alla de stora gärningar HERREN hade gjort för Israel.

Rut 1:16 Men Rut svarade: »Sök icke intala mig att övergiva dig och vända tillbaka ifrån dig. Ty dit du går vill ock jag gå, och där du stannar vill ock jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud. 1:17 Där du

dör vill ock jag dö, och där vill jag bliva begraven. HERREN straffe mig nu och framgent, om något annat än döden kommer att skilja mig från dig.»

1 Samuelsboken 16:7 Men HERREN sade till Samuel »Skåda icke på hans utseende och på hans högväxta gestalt, ty jag har förkastat honom. Ty det är icke såsom en mänsklig ser; en mänsklig ser på det som är för ögonen men HERREN ser till hjärtat.»

2 Samuelsboken 7:22 Därför är du ock stor HERRE Gud, ty ingen är dig lik, och ingen Gud finnes utom dig, efter allt vad vi hava hört med våra öron.

1 Kungaboken 2:3 Och håll vad HERREN, din Gud, bjuder dig hålla, så att du vandrar på hans vägar och håller hans stadgar, hans bud och rätter och vittnesbörd, såsom det är skrivet i Moses lag, på det att du må hava framgång i allt vad du gör, och överallt dit du vänder dig;

2 Kungaboken 22:19 angående de ord som du har hört: Eftersom ditt hjärta blev bevekt och du ödmjukade dig inför HERREN, när du hörde vad jag har talat mot denna plats och mot dess invånare, nämligen att de skola bli ett föremål för häpnad och ett exempel som man nämner, när man förbannar, och eftersom du rev sönder dina kläder och gråt inför mig, fördenskull har jag ock hört dig, säger HERREN.

1 Krönikeboken 29:17 Och jag vet, min Gud, att du prövar hjärtat och har behag till vad rätt är. Med rättsinnigt hjärta har jag burit fram alla dessa frivilliga gåvor; och nu har jag ock sett med glädje huru ditt folk, som står har, har burit fram åt dig sina frivilliga gåvor.

2 Krönikeboken 7:14 men mitt folk, det som är uppkallat efter mitt namn, då ödmjukar sig och beder och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, så vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa bot åt deras land.

Esra 7:10 Ty Esra hade vänt sitt hjärta till att begrunda HERRENS lag och göra efter den, och till att i Israel undervisa i lag och rätt.

Nehemja 6:3 Men jag skickade bud till dem och lät säga: »Jag har ett stort arbete för händer och kan icke komma ned. Arbetet kan ju icke vila, såsom dock måste ske, om jag lämnade det och komme ned till eder.»

Ester 4:14 Nej, om du tiger stilla vid detta tillfälle, så skall nog hjälps och räddning beredas judarna från något annat håll, men du och din faders hus, i skolen förgöras. Vem vet om du icke just för en sådan tid som denna har kommit till konunglig värdighet?»

Job 19:25 Dock, jag vet att min förlossare lever, och att han till slut skall stå fram över stoftet.

Psaltaren 23:1 En psalm av David. HERREN är min herde, mig skall intet fattas, **23:2** han låter mig vila på gröna ängar; han för mig till vatten där jag finner ro, **23:3** han vederkvicker min själ; han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. **23:4** Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav, de trösta mig. **23:5** Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn; du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över. **23:6** Godhet allenast och nåd skola följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i HERRENS hus, evinnerligen.

Ordspråksboken 3:5 Förtrösta på HERREN av allt ditt hjärta, och förlita dig icke på ditt förstånd. **3:6** På alla dina vägar må du akta på honom, så skall han göra dina stigar jämna.

Predikaren 3:10 Jag såg vilket besvär Gud har givit människors barn till att plåga sig med. **3:11** Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har ock lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de icke förmå att till fullo, ifrån begynnelsen intill änden, fatta det verk som Gud har gjort.

Höga Visan 2:4 I vinsalen har han fört mig in, och kärleken är hans baner över mig.

Jesaja 9:6 Ty ett barn värder oss fött, en son bliver oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila; och hans namn skall vara: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig fader, Fridsfurste. 9:7 Så skall herradömet varda stort och friden utan ände över Davids tron och över hans rike; så skall det befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet, från nu och till evig tid. HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta.

Jeremia 1:4 HERRENS ord kom till mig; han sade: 1:5 »Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig, och förrän du utgick ur modersskötet, helgade jag dig; jag satte dig till en profet för folken.» 1:6 Men jag svarade: »Ack Herre HERRE! Se, jag förstår icke att tala, ty jag är för ung. 1:7 Då sade HERREN till mig: »Säg icke: 'Jag är för ung', utan gå åstad vart jag än sänder dig, och tala vad jag än bjuder dig. 1:8 Fruktta icke för dem; ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger HERREN.» 1:9 Och HERREN räckte ut sin hand och rörde vid min mun; och HERREN sade till mig: »Se, jag lägger mina ord i din mun. 1:10 Ja, jag sätter dig i dag över folk och riken, för att du skall upprycka och nedbryta, förgöra och fördärva, uppbygga och plantera.»

Klagovisorna 3:21 Men detta vill jag besinna, och därför skall jag hoppas: 3:22 HERRENS nåd är det att det icke är ute med oss, ty det är icke slut med hans barmhärtighet. 3:23 Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet.

Hesekiel 36:26 Och jag skall ge eder ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i edert bröst; jag skall taga bort stenhjärtat ur eder kropp och ge eder ett hjärta av kött. 36:27 Jag skall låta min Ande komma i edert bröst och så göra, att I vandren efter mina stadgar och hållen mina rätter och gören efter dem.

Daniel 3:16 Då svarade Sadrak, Mesak och Abed-Nego och sade till konungen: »O Nebukadnessar, vi behöva icke ge dig något svar på detta. 3:17 Om vår Gud, den som vi dyrka, förmår rädda oss, så skall han ock rädda oss ur den brinnande ugnen och ur din hand, o konung. 3:18 Men om han icke vill det, så må du veta, o konung, att vi ändå icke dyrka dina gudar, och att vi icke vilja tillbedja den gyllene bildstod som du har låtit ställa upp.»

Hosea 6:6 Ty jag har behag till kärlek och icke till offer, och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

Joel 2:28 Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött, och edra söner och edra döttrar skola profetera, edra gamla män skola hava drömmar edra ynglingar skola se syner; 2:29 också över dem som äro tjänare och tjänarinor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande. 2:30 Och jag skall låta tecken synas på himmelen och på jorden: blod och eld och rökstoder. 2:31 Solen skall vändas i mörker och månen i blod förrän HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärdas. 2:32 Men det skall ske att var och en som åkallar HERRENS namn han skall varda frälst. Ty på Sions berg och i Jerusalem skall finnas en räddad skara, såsom HERREN har sagt; och till de undslupna skola höra de som HERREN kallar.

Amos 5:24 Men må rätten flöda fram såsom vatten, och rättfärdigheten lik en bäck som aldrig sinar.

Obadja 1:15 Ty HERRENS dag är nära för alla hednafolk. Såsom du har gjort, så skall man ock göra mot dig; dina gärningar skola komma tillbaka över ditt eget huvud.

Jona 2:6 Till bergens grund sjönk jag ned, jordens bommar slöto sig bakom mig för evigt. Men du förde min själ upp ur graven, HERRE, min Gud. 2:7 När min själ försäktade i mig, då tänkte jag på HERREN, och min bön kom till dig, i ditt heliga tempel. 2:8 De som hålla sig till fåfängliga avgudar, de låta sin nåds Gud fara. 2:9 Men jag vill offra åt dig, med högljudd tacksägelse; vad jag har lovat vill jag infria; frälsningen är hos HERREN!»

Mika 6:8 Nej, vad gott är har han kungjort för dig, o människa. Ty vad annat begär HERREN av dig, än att du gör vad rätt är och vinnlägger dig om kärlek och vandrar i ödmjukhet inför din Gud?

Nahum 1:2 HERREN är en nitälskande Gud och en hämnare, ja, en hämnare är HERREN, en som kan vredgas. En hämnare är HERREN mot sina ovänner, vrede behåller han mot sina fiender. 1:3 HERREN är långmodig, men han är stor i kraft, och ingalunda låter han någon bliva ostraffad. HERREN har sin väg i storm och oväder och molnen äro dammet efter hans fötter.

Habackuk 3:17 Ja, fikonträdet blomstrar icke mer, och vinträden giva ingen skörd, olivträdets frukt slår fel och fälten alstrar ingen äring, fåren ryckas bort ur fållorna, och inga oxar finnas mer i stallen. 3:18 Likväl vill jag glädja mig i HERREN och fröjda mig i min frälsnings Gud. 3:19 HERREN, Herren är min starkhet; han gör mina fötter såsom hindens och låter mig gå fram över mina höjder. För sågmästaren, med mitt strängaspel.

Sefanja 3:17 HERREN, din Gud, bor i dig en hjälte som kan frälsa. Han gläder sig över dig med lust, han tiger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel.»

Haggai 1:4 År då tiden kommen för eder att själva bo i panelade hus, medan detta hus ligger öde? 1:5 Därför säger nu HERREN Sebaot så: Given akt på huru det går eder. 1:6 I sån mycket, men inbärgen litet; I äten, men fän icke nog för att bliva mätta; I dricken, men fän icke nog för att bliva glada; I tagen på eder kläder, men haven icke nog för att bliva varma. Och den som får någon inkomst, han far den allenast för att lägga den i en söndrig pung. 1:7 Ja, så säger HERREN Sebaot: Given akt på huru det går eder.

Sakaria 12:10 Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta en nådens och bönen ande, så att de se upp till mig, och se vem de hava stungit. Och de skola hålla dödsklagan efter honom, såsom man håller dödsklagan efter ende sonen, och skola bittert sörja honom, såsom man sörjer sin förstfödde.

Malaki 4:2 Men för eder, I som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens sol gå upp, med läkedom under sina vingar. Då skolen I slippa ut och hoppa såsom kalvar som hava varit instängda i stallen. 4:3 Och de ogudaktiga skolen I trampa ned, ty de skola bliva såsom aska under edra fötter, på den dag då jag utför mitt verk, säger HERREN Sebaot.

Matteus 28:18 Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: »Mig är given all makt i himmelen och på jorden. 28:19 Går fördenskull ut och gören alla folk till lärljungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, 28:20 lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.» (aiōn g165)

Markus 1:14 Men sedan Johannes hade blivit satt i fängelse, kom Jesus till Galileen och predikade Guds evangelium 1:15 och sade: »Tiden är fullbordad, och Guds rike är nära; gören bättring, och tron evangelium.» 1:16 När han nu gick fram utmed Galileiska sjön, fick han se Simon och Simons broder Andreas kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare. 1:17 Och Jesus sade till dem: »Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare.» 1:18 Strax lämnade de näten och följde honom.

Lukas 4:18 »Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har satt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet

Johannes 3:16 Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. (aiōnios g166) 3:17 Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom.

Apostlagärningarna 1:7 Han svarade dem: »Det tillkommer icke eder att få veta tider eller stunder som Fadern i sin makt har fastställt. 1:8 Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliwa mina vittnen, både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien, och sedan intill jordens ända.»

Romarbrevet 11:32 Ty Gud har givit dem alla till pris åt ohörsamhet, för att sedan förbarma sig över dem alla. (eleēsē g1653) 11:33 O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Huru outgrundliga äro icke

hans domar, och huru outrannsakliga hans vägar! 11:34 Ty »vem har lärt känna Herrens sinne, eller vem har varit hans rådgivare? 11:35 Eller vem har först givit honom något, som han alltså bör betala igen?» 11:36 Av honom och genom honom och till honom är ju allting. Honom tillhör äran i evighet, amen. (aiön g165)

1 Korinthierbrevet 6:9 Veten I då icke att de orätfärdiga icke skola få Guds rike till arvedel? Faren icke vilse. Varken otuktiga mäniskor eller avgudadyrkare eller äktenksapsbrytare, varken de som låta bruksa sig till synd mot naturen eller de som själva öva sådan synd, 6:10 varken tjuvar eller giriga eller drinkare eller smädare eller roffare skola få Guds rike till arvedel. 6:11 Sådana voro ock somliga bland eder, men I haven låtit två eder rena, I haven blivit helgade, I haven blivit rätfärdiggjorda i Herrens, Jesu Kristi, namn och i vår Guds Ande.

2 Korinthierbrevet 5:17 Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget; se, något nytt har kommit! 5:18 Men alltsammans kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och givit åt oss försoningens ämbete. 5:19 Ty det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv; han tillräknar icke mäniskorna deras synder, och han har betrott oss med försoningens ord. 5:20 Å Kristi vägnar äro vi alltså sändebud; det är Gud som förmanar genom oss. Vi bedja å Kristi vägnar: Låten försona eder med Gud. 5:21 Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bliva rätfärdighet från Gud.

Galaterbrevet 1:6 Det förundrar mig att I så hastigt avfallen från honom, som har kallat eder till att vara i Kristi nåd, och vänden eder till ett nytt evangelium. 1:7 Likväld är detta icke något annat »evangelium»; det är allenast så, att några finnas som vålla förvirring bland eder och vilja förvända Kristi evangelium.

Efesierbrevet 2:1 Så har han ock gjort eder levande, eder som voren döda genom de överträdelser och synder 2:2 i vilka I förut vandrade, efter denna världs och tidsålders sätt, i det I följen fursten över luftens härsmakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma. (aiön g165) 2:3 Bland dessa voro förut också vi allasammans, där vi vandrade i vårt kötts begäreler och gjorde vad köttet och sinnet ville; och vi voro genom vår natur hemfallna åt vredesdomen, vi likasom de andra. 2:4 Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har, för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss, 2:5 gjort oss levande med Kristus, oss som voro döda genom våra synder. Av nåd ären I frälsta! 2:6 Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, 2:7 för att i de kommande tidsåldrarna bevisa sin nåds översvinnliga rikedom, genom godhet mot oss i Kristus Jesus. (aiön g165) 2:8 Ty av nåden ären I frälsta genom tro -- och det icke av eder själva, Guds gåva är det -- 2:9 icke av gärningar, för att ingen skall berömma sig. 2:10 Ty hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem.

Filipperbrevet 3:7 Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust. 3:8 Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värty: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus 3:9 och bliva funnen i honom, icke med min egen rätfärdighet, den som kommer av lag, utan med den rätfärdighet som kommer genom tro på Kristus, rätfärdigheten av Gud, på grund av tron.

Kolosserbrevet 1:15 i honom som är den osynlige Gudens avbild och förstfödd före allt skapat. 1:16 Ty i honom skapades allt i himmelen och på jorden, synligt såväl som osynligt, både tronänglar och herrar och furstar och väldigheter i andevärlden. Alltsammans har blivit skapat genom honom och till honom. 1:17 Ja, han är till före allt annat, och alltsammans äger bestånd i honom. 1:18 Och han är huvudet för kroppen, det är församlingen, han som är begynnelsen, den förstfödde ifrån de döda. Så skulle han i allt vara den främste. 1:19 Ty det behagade Gud att låta all fullhet taga sin boning i honom 1:20 och att genom honom

försona allt med sig, sedan han genom blodet på hans kors hade berett frid. Ja, genom honom skulle så ske med allt vad på jorden och i himmelen är.

1 Thessalonikerbrevet 4:1 Ytterligare, käre bröder, bedja vi nu och förmana eder i Herren Jesus att allt mer förkovra eder i en sådan vandel som I haven fått lära av oss att I skolen föra, Gud till behag -- en sådan vandel som I redan fören. 4:2 I veten ju vilka bud vi hava givit eder genom Herren Jesus. 4:3 Ty detta är Guds vilja, detta som hör till eder helgelse, att I avhållen eder från otukt, 4:4 och att var och en av eder vet att hava sin egen maka i helgelse och ära, 4:5 icke i begärelsens lusta såsom hedningarna -- vilka icke känna Gud --

2 Thessalonikerbrevet 3:6 Men vi bjuda eder, käre bröder, i vår Herres, Jesu Kristi, namn, att I dragen eder ifrån var broder som för en oordentlig vandel och icke lever efter de lärdomar han har mottagit av oss. 3:7 I veten ju själva huru man bör efterfölja oss. Ty vi förhöllo oss icke oordentligt bland eder, 3:8 ej heller åto vi någons bröd för intet; tvärtom åto vi vårt bröd under arbete och möda, och vi strävade natt och dag, för att icke bliva någon av eder till tunga. 3:9 Icke som om vi ej hade haft rätt därtill, men vi ville låta eder i oss få ett föredöme, för att I skullen efterfölja oss. 3:10 Redan när vi voro hos eder, gävo vi ju eder det budet: om någon icke vill arbeta, så skall han icke heller äta.

1 Timotheosbrevet 2:1 Så uppmanar jag nu framför allt därtill att man må bedja, åkalla, anropa och tacka Gud för alla människor, 2:2 för konungar och all överhet, så att vi kunna föra ett lugnt och stilla liv, på ett i allo fromt och värdigt sätt. 2:3 Sådant är gott och välbehagligt inför Gud, vår Frälsare, 2:4 som vill att alla människor skola bliva frälsta och komma till kunskap om sanningen. 2:5 Ty en enda är Gud, och en enda är medlare emellan Gud och människor: en människa, Kristus Jesus,

2 Timotheosbrevet 2:8 Tänk på Jesus Kristus, som är uppstånden från de döda, av Davids säd, enligt det evangelium som jag förkunnar, 2:9 och i vars tjänst jag jämväl utstår lidande, ja, till och med måste bärä bojor såsom en ogärningsman. Men Guds ord bär icke bojor. 2:10 Därför uthärdar jag ständaktigt allting för de utvaldas skull, på det att också de må vinna frälsningen i Kristus Jesus och därmed evig härlighet. (aiōnios g166)

Titusbrevet 2:11 Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor; 2:12 den fostrar oss till att avsäga oss all ogudaktighet och alla världsliga begärleger, och till att leva tuktigt och rättfärdigt och godfruktigt i den tidsålder som nu är, (aiōn g165) 2:13 medan vi vänta på vårt saliga hopps fullbordan och på den store Gudens och vår Frälsares, Kristi Jesu, härlighets uppenbarelse -- 2:14 hans som har utgivit sig själv för oss, till att förllossa oss från all orättfärdighet, och till att rena åt sig ett egendomsfolk, som befliktar sig om att göra vad gott är.

Filemonbrevet 1:3 Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus. 1:4 Jag tackar min Gud alltid, när jag tänker på dig i mina böner, 1:5 ty jag har hört om den kärlek och den tro som du har till Herren Jesus, och som du bevisar mot alla de heliga. 1:6 Och min bön är att den tro du har gemensam med oss må visa sig verksam, i det att du fullt inser huru mycket gott vi hava i Kristus. 1:7 Ty jag har fått mycken glädje och hugnad av den kärlek varmed du, min broder, har vederkvickt de heligas hjärtan.

Hebreerbrevet 1:1 Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, 1:2 har han nu, på det yttersta av denna tid, talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen. (aiōn g165) 1:3 Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han -- sedan han hade utfört en rening från synderna -- satt sig på Majestätets högra sida i höjden.

Jakobsbrevet 1:16 Faren icke vilse, mina älskade bröder. 1:17 Idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlaljusens Fader, hos vilken ingen förändring äger rum och ingen växling av

Ijas och mörker. **1:18** Efter sitt eget beslut födde han oss till liv genom sanningens ord, för att vi skulle vara en förstling av de varelser han har skapat.

1 Petrusbrevet 3:18 Kristus själv led ju en gång döden för synder; rättfärdig led han för orättafärdiga, på det att han skulle föra oss till Gud. Ja, han blev dödad till köttet, men till anden blev han gjord levande.

2 Petrusbrevet 1:3 Allt det som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss, genom kunskapen om honom som har kallat oss medelst sin härlighet och underkraft. **1:4** Genom dem har han också skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att i skolen, i kraft av dem, bliva delaktiga av gudomlig natur och undkomma den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen.

1 Johannesbrevet 2:1 Mina kära barn, detta skriver jag till er, för att i icke skolen synda. Men om någon syndar, så hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig; **2:2** och han är försoningen för våra synder, ja, icke allenast för våra, utan också för hela världens.

2 Johannesbrevet 1:7 Ty många villolärare hava gått ut i världen, vilka icke bekänna att Jesus är Kristus, som skulle komma i köttet; en sådan är Villoläraren och Antikrist.

3 Johannesbrevet 1:4 Jag har ingen större glädje än den att få höra att mina barn vandra i sanningen.

Judasbrevet 1:3 Mina älskade, då jag nu med all iver har tagit mig för att skriva till er om vår gemensamma frälsning, finner jag det nödigt att i min skrivelse förmå er att kämpa för den tro som en gång för alla har blivit meddelad åt de heliga. **1:4** Några människor hava nämligen innästlat sig hos er -- några om vilka det för länge sedan blev skrivet att de skulle hemfalla under den domen -- ogudaktiga människor, som missbruка vår Guds nåd till lösaktighet och förneka vår ende härskare och herre, Jesus Kristus.

Uppenbarelseboken 3:19 'Alla som jag älskar, dem tuktar och agar jag.' Så gör nu bättring med all flit. **3:20** Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. **3:21** Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, liksom jag själv har vunnit seger och satt mig med min Fader på hans tron. **3:22** Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna. Detta uttryck är hämtat från Jes 65,16, där det ord, som i den svenska översättningen återges med den sannfärdige, i den hebreiska grundtexten är amen.

En Guide till Läsaren

Svensk at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Ordlista

Svensk at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

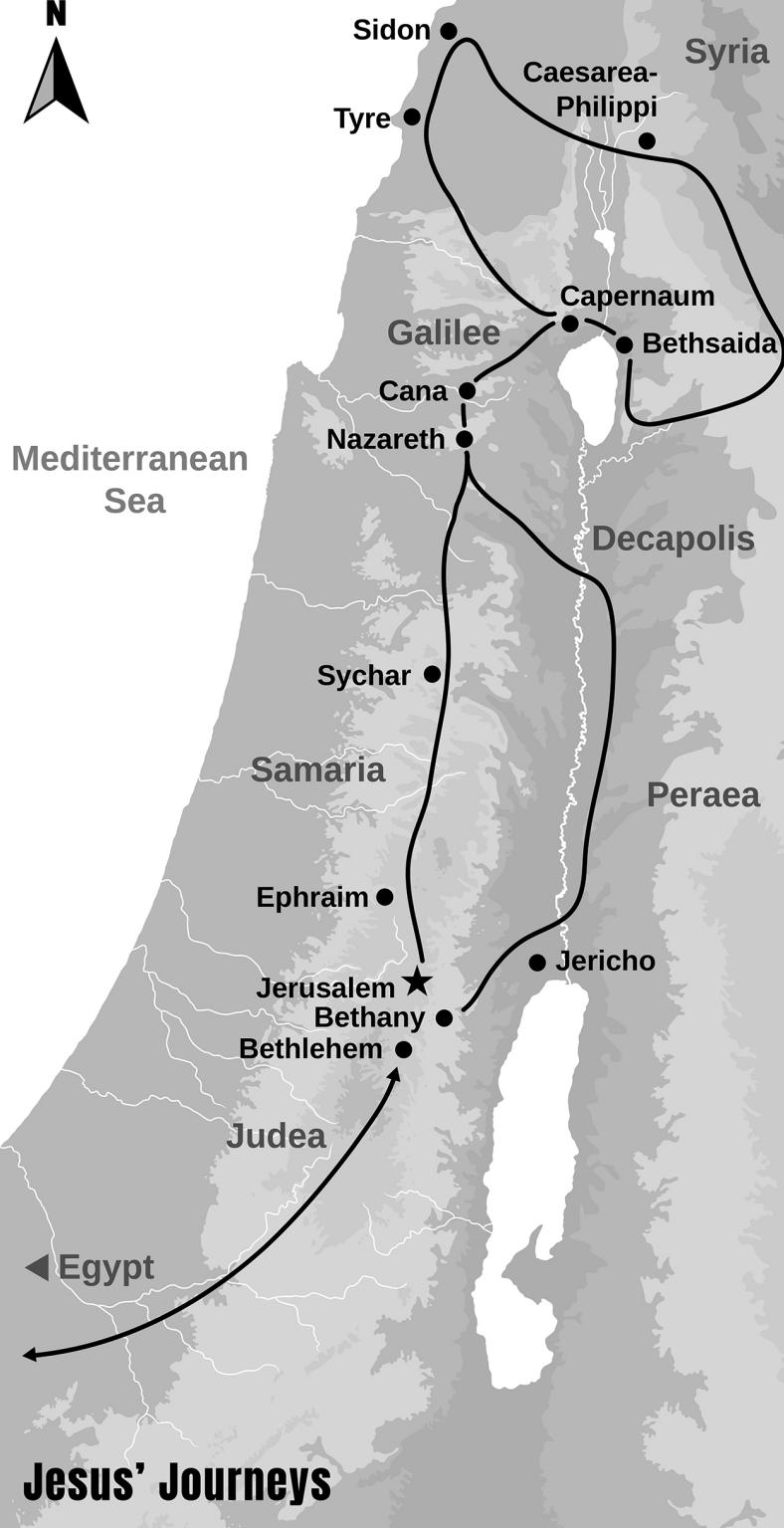
Abraham's Journey

Genom tron var Abraham lydig, näri han blev kallad, och han drog så ut till det land som han skulle få till arvde; han drog ut, fastän han icke visste varit han skulle komma. -
Hebreerbrevet 11:8

Israel's Exodus

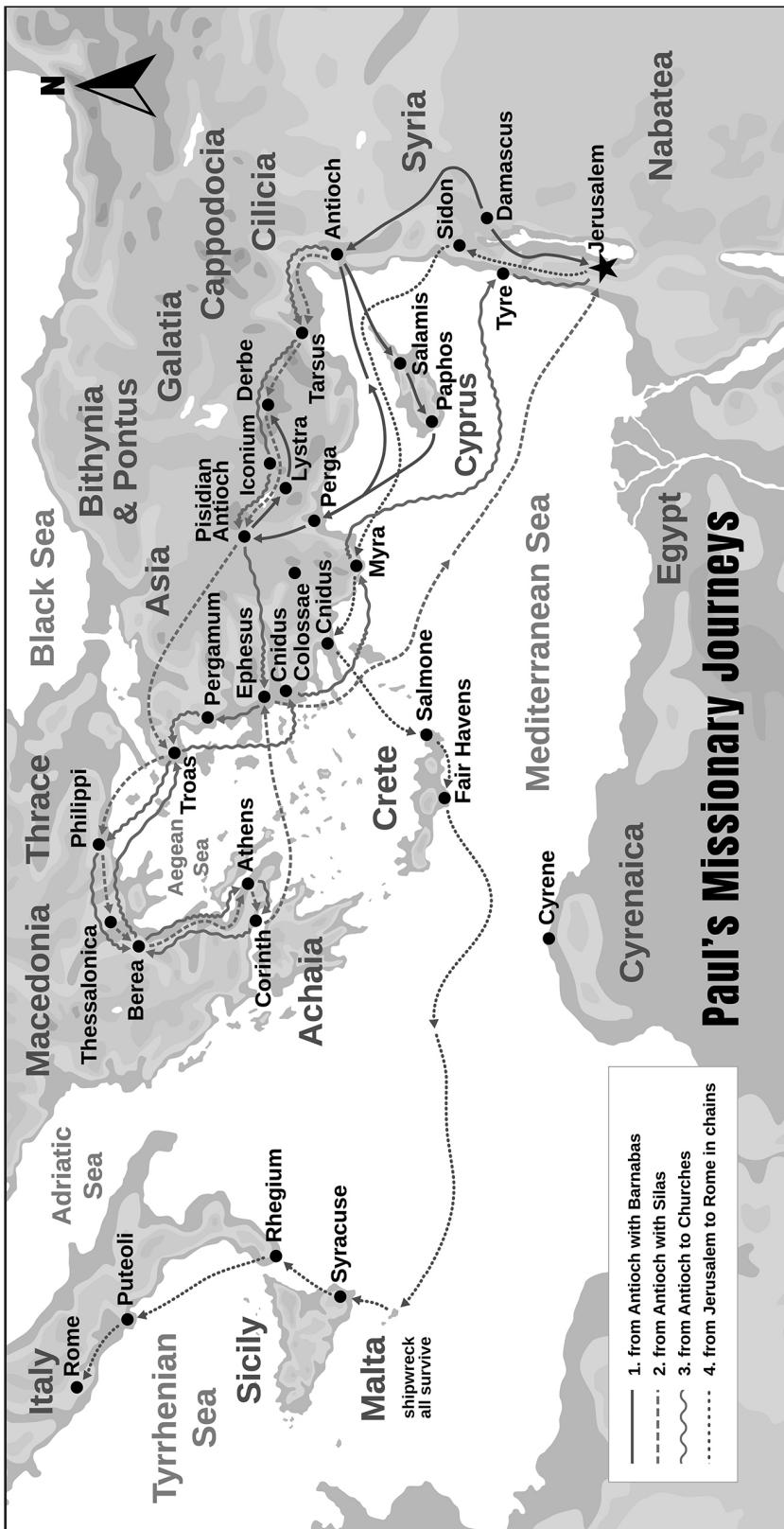
När Farao nu hade släppt folket, fördöde Gud dem icke på den väg som gick igenom filistéernas land, fastän denna var den genast; ty Gud tänkte att folket, näri det fick se krig hota, kunde ångra sig och vända tillbaka till Egypten. - 2 Mosebok 13:17

Också Människosonen har ju kommit, icke för att låta tjäna sig, utan för att låta tjäna och ge sitt liv till lösen för mångā. - Markus 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paulus, Jesu Kristi tjänare, kallad till apostel, avskild till att förkunna Guds evangelium, - Romarbrevet 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Bestämmelse

Svensk at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Gå och fördenskull ut och gören alla folk till lärljungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, - Matteus 28:19

